ពាក្យ គន្លឹះ ក្នុង ធម្ម

(ដោយ ភិក្ខុ ញាណ ភិក្ខុ ណា)

ការ ប្រតិបត្តិ ឆ្ពោះ ទៅ យល់ សេចក្តី
និន្នធម៌

សៀវភៅ លេខ ១ ចេញ ផ្សាយ ដោយ

ព.ស. ២៥៤២ គ.ស. ១៩៩៨

សូមគោរពជូនចំពោះ លោកវិស័យ

ទាន់ បិតា

ត្រូវបណ្ឌិត យ៉ាងណា

អ្នកគ្រប់គ្រងរក្សាប្រាសាទ

ព្រះសាលសន្ទ្រាវ

ជនស្រុកនិងមកជនស្រុកទាំងឡាយ

គោរពបំណងមានមតិមួយ នឹកឃើញសួរ ។

ហេតុនេះ ព្រះវិហារគួរស្ថិតនៅ ។ សូមឲ្យព្រះសាលនា

ជីតណៅអស់ការ ៤000 ឲ្យវិស្សា ។

អង្គរ, ភ្នំពេញ ឆ្នាំ ១៩៩៩

លោកអ្នក ជ្រាន

សេចក្ដីផ្តើម

ចានអ្នកអានៈ អក្សរជាប់ផ្ទាល់ស្រីណាមួយ ដែលគេហៅថា ផ្ទាល់ មិនអាចរៀបរាប់ ឬពោះ មិនបានដោយ ពាក្យបាលី ពីបានតែសេចក្ដីខ្លីបាន ។ ដូចនេះ ក្នុងការ ចាប ។ ដោយ ដូចនេះ ការមានតម្លៃ ប្រកបដោយ ប្រាជ្ញាដ៏ ។ ការ ផ្ទាល់ ស្រីណាមួយ ដែលមានតម្លៃ ។ ដូចជា ១ ដងជ្រាវ ១ ដងជ្រាវ ២ ដងជ្រាវ ១ ដងជ្រាវ ២ ដងជ្រាវ ១ ដងជ្រាវ ២ ។ ការ ស្ថិតនៅ ក្នុងការ ។ ដូចជា ១ ដងជ្រាវ ១ ដងជ្រាវ ២

អំពីបញ្ញត្តិ

បញ្ញត្តិ គឺ សេចក្តី ឬ ឈ្មោះ ដាក់ជេងដោយ
បញ្ញា ដែលបានក្រាំងគ្នានឹងគ្នា ឲ្យជាមួយ ៣ ឬ លក់ប
ហៅតាមឈ្មោះ ។ ដែលមានដាក់គោះ ៤ បញ្ញត្តិមាន ២
ប្រការគឺ ÷

ក. បញ្ញត្តិ ណា ដែលដែលដែលបានក្រាំងគ្នានឹងគ្នា ឲ្យ
ជាមួយ ៣ បញ្ញត្តិគោះ ហៅថា បញ្ញាបិយតា បញ្ញត្តិ
ជ្ជមានដែលបញ្ញត្តិក្នុងផ្លូវលោក មាន ជ្ជាប់ក្នុងជីវិតមនុស្ស ដែ
ដែលមាន ។ បញ្ញត្តិក្នុងផ្លូវពុទ្ធសាសនា មានសិក្ខាបទ ២២៧
ដែលមាន ។

ខ. បញ្ញត្តិ ណា ដែលបុគ្គលជេងឈ្មោះ ហៅក្នុង
ការ ដែលមានផ្ទៃ ការនឹង ប្រៃ ប្រាស់ ក្នុងការ ខាងមុ ត្រូ
តាមឈ្មោះ ។ ដែលតាមមនុ ១ ១ ១

ជ្រកដ៏ប៉ិយបន ។

២. ក្នុងដួងចិត្ត បញ្ហាគ្នា គឺបញ្ហាគ្នានូវបញ្ហាទេពកម្ម ណ្ហៃ: ហៅរបស់ណា ។ របស់គេៈមិនមានតាមតាមតទេ ។ ចានត្រឹមតែណ្ហៃ: ដែលសន្ធនៗគេៈ ។ ជ្ជីជ្ជ ហៅ ថា "ភ្ជុ" ។ ដូចយ៉ាងដូ ។ ការលេងតាមតួរ ១ ១ ១

ក្នុងពេកណាស់ ។ មិនមានក្នុងមិនសំបូរចាស់ទេ ។ មើលតាមប្រវត្តិសាស្ត្រគេ ក្នុងសង្ឆមានន័យ ? ។ តាមពិត គឺ ក្នុងមិនសោះ ហើយមានលោកថា ក្នុងមិនសំបូរចាស់ សេចក្តីខ្ញុំបានសេះ ។ ។ មិនខុសអំពីឫត្តិ ប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងសម្ថតិ ទេ ។ ក្នុងចាស ១ ១ ១

ជា ឧក្ខ ។ ដូចសារៈបស់ មានពីរ ប្រភេទ គេ ៖ លោកហៅថា "បរមត្ថ សច្ច" ៖ គេចត្រូវ ពីរ ណាមួយ ។ ១ ។

៤. ឥរិយាបថ ១ ១ ១

ក៏ចិនឃើញមាន ភាជ លណា ។ ១ ឬ ២ ក៏ចិនឃើញ
មានជ្រុងតា ឃើញមាន ២ ១ ២ ១ ២ ១

លេងក្តីរវាងដីដ្រៃនមានគ្នា ដូចជាបានទុក្ខធ្ងន់ធ្ងរ
ជីវិតពុត្រតិចណា ។

ជីវិតប្រកបដោយទុក្ខកាលដ្រៃនណាស់ ក្ស្ងមណ្ឌ
លេងក្តីដ្រៃណាយក្នុងទុក្ខ ទុកក្នុងចិត្ត ។ មានដ្រៃ
ឆោះចិត្តដ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ។ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ដ្ឋ ។
ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ។ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ

អំពីការសិក្សាតន្ត្រី

ដោយឃើញថា សំរាមដាច់ ការសិក្សាសម្ដេចជ្ជ ដែលបានគ្រូ តាំងនៃដូនតាមកនោះ ការណោះ ព្រះសាវ៉ាគ្រូ ជ្ញានប្ដូរ ក្នុងសំណាក់ត្រូវ ស្ងាត់ ។ ក្នុងមានអ្នកជ្ញ ការ ពុំមានតន្ត្រីលេងកាន់ ។ ស្ងុះគ្នាមួយ ជ្ញានជ្ជ ជាមួយ ។ អស្ចរិយ ។ ដែលជ្ញ ១ ក្ដ ១ ក្ដ ។ ១ ១ ១

សេចក្ដីនេះ យើងឃើញថា ធម៌ទាំងឡាយ ជាគន្លងនៃ
ឲ្យកើត សេចក្ដីរលត់ទៅវិញ ធម៌ទាំងឡាយនោះ ក៏
ព្រោះមានហេតុនៃធម៌នោះ ។ រលត់ទៅ ។ ដូច្នេះ លើ
ជ្រាបថ្នាំងនឹងឲ្យធម៌ណារលត់ទៅ លុះតែមានប្រើនូវ
រំលត់ ធម៌ជាហេតុឲ្យកើតនោះ ឲ្យរលត់ទៅជាមួយ ។
ធម៌ជាហេតុ សំដៅដល់ តណ្ហា ធម៌ដែលជ្រាបថ្នាំងនឹងឲ្យ
រលត់ សំដៅដល់ ទុក្ខ ពោលគឺ រំលត់តណ្ហា ទើប
ទុក្ខរលត់ ពីព្រោះទុក្ខកើតអំពីហេតុគឺ តណ្ហា ។
ក្រុមបានចំ រំលត់ដើមក្នុងឈ្មោះ ទុក្ខទាំងពួង ក្នុងលើយ
ខ្ញុំប្រើនូវ រំលត់ក្នុងតណ្ហាទាំងពួង នោះទើបដាច់
នឹងរួចចេញ ពីទុក្ខទាំងពួង ។

ឥណ្ហានេះ ជាពាក្យ ភ្ជាប់ ខ្លះ ។ ប្រយោជន៍ ជា
យោង ណាមួយ ទៅយល់ អំពី ឫសនៃ តណ្ហា នឹង ទុក្ខ ។ ក្នុងអំពី
ផ្លូវ ដ៏ វិសេស សេចក្ដីរលត់ទុក្ខ ។ នឹង សេចក្ដីរលត់ទុក្ខ ។

ក្ម្ម អំពៅ ប្រ ជ ន្ម ដោយ ភាព ឬ ដោយ ជាតិ ឬ ដោយ ជ ន្ម ។
អ ំ ពៅ ន ណា ជ ន ល ប្រ ជ ន្ម ដោ យ ភា ព ហៅ ថា ភ ាយ ក ម្ម
ដោ យ ជ ា ត ហៅ ថ ា ជ ាតិ ក ម្ម ដោ យ ជ ន្ម ហៅ ថ ា ជ ន ្ម
ក ម្ម ។ ភ ា ព ជ ា ត ជ ន ្ម ជ ា ត្ត ិ ( ) ( ) ( )

ដែលបានប្រាប់ក្នុងរូប ១៧ នោះ ជានិច្ចនូវ ២៤ កម្ម គឺ ភាពវិបរកុសលកម្ម ៧ ប្រភាវិបរកុសលកម្ម ៤ នឹងអកុសលកម្ម ១២ ។ រូប ១៧ នោះ តើតតាមរាងមាន ១ ប្រភាព ១ នោះ ដែលបានសង្ខេបនៅ ។

កម្មជ្ឈាន - ហេតុអ្វីតាមនូវនូវភាពកម្ម ។ ការចូលកាន់ដល់ អ្នកប្រាជ្ញ ខាងកុសល ដ្ឋិតលយកាមាចារកម្ម ឬ ភាពនៃ ដ្ឋានម្ចាស់ជ្ឈាន ក្នុងណាមួយ ។ ដោយ ខាងសមាធ កម្មជ្ឈាន ជានការចូលណា ៤០ គឺ ១០ ១០ ១០ ១០ ១ ១ ១

ភ្លេងយោនី - លោតដណ្ដប្ញូកំណើតដល់សត្វលោក គឺភ្លេង ។
ភ្លេងស្ស្ដ្ដ ១ - ជ្រាស្ងាមដ៏ធំធ្ងន់ គឺជាភ្លេងតាមនិងសាកាវ ដោយ
ដណ្ដប្ញូតិត្ត្ដ ១ ដ៏ អ ស្ដ្ដ ១ ១ ១

បាន់ទាក់ជុងសក់ ដាក់ជានដើម, មនោគតិជាតិ ឯតុ
ខ្ពស់ បាន់ទាក់ ជានដើម ឲ្យដែលដាក់ជុងសក់,
ជាតុខ្ពស់ បាន់ សព្វ ទាំង សតាំ ម្ចិ ភាយ, ក្ដុ ដ្ឋ គ ទាតិ
ជាតុខ្ពស់ បាន់ ក្នុងលោះ, ជាតុ ខ្ពស់ បាន់
ក្នុងលោះ ១ ១, មណ្ឌ លៈ ២ ណ្ឌ លៈ ជាតុ ខ្ពស់ ដាត
ដ ដ ដ ២ ២ ២ ២ ។

ភាយ ឆ ឆ ១ - ហ្ស ១ ១ ១

ដោយតាមនិមិត្ត ត្រូវការ ២យ៉ាងគឺ ការដើម ១ ជៀសវាង:
ចានតា គឺ បញ្ហា ឥតសោ ១ យោ ២ មិនមានអណ្តា
ត្រូវជំងឺ ១ ។ ការណាការយ៉ះ ២ ២ ១ ២ ១ ២ ១

ស្រួបយកក្លិនរបស់ផ្លែឈាមភ្ជុតរាងក្រៅ គឺជាធ្លាប់ៗ: ដែលអ្នកក្នុងសេចក្តីជ្ជិ ស្ថានរបស់ខ្លួន ទុកឲ្យកាយ ដ្ឋានណាជាអ្នកដឹងការមួយណា អំណោះតាមនេះ សម្ភ ដ្ឋានេះ ណាយក្នុងវេទនា ។

ការយកវិញ - សេចក្តីស្ងាត់ការយ ។ សេចក្តីស្ងាត់ដ្ឋានមាន ដែលអំពីសមាធាន ការតាមក្ដីស្ម ដ្ឋានមិ ពីគ្រាយសំរ: ស្ងាត់ គឺស្ងាត់ចាកអំពើទុច្ចរិត ដោយការយកចិ ប្តូរនូវដ្ឋានការ ពោះ: ។ សេចក្តីកម្ចាត់ ដោយការយកចិ ដ្ឋានការ ដ្ឋានសំអាត ដ្ឋានកា ការមិ ដ្ឋានមិ ។

ការ - របស់ចុងភ្លុះ ស្ត្រីប្រាកដ ។ របស់ដ៏ឃ្យាមិ - គឺ ប្រ១ សម្ដែង១ ក្ដីន១ ១ ១ ជាធ្លាប់ៗ: ១ ជាមិ ដ៏ឃ្យាមិនេះ ហៅថា ដ្ឋានការ ជារបស់ចុងភ្លុះ ស្ត្រីប្រាកដ ។ ការណា ជាប់ជាមួយ ក្នុងដ្ឋានការ ដ្ឋានការ ដ្ឋានមិ ១ ១ ១

បញ្ញាភាពតុណា១ ។

ភាពជ្ជុនុ៎ៈ - សេចក្ដីស្ងប់ត្រជាក់ចិត្ត ពោលគឺចិត្តក្នុងភាព ។
ភាពជ្ជុនុ៎ៈ ជាអង្គ១ របស់ផ្លូវមគ្គមគ្គ ២ផ្លូវ ១ ។
ការកំចិត្តមិនឲ្យមានសមាធិ ។

ភាពតណ្ហា - សេចក្ដីអន្ទះអន្ទែងចង់ក្លាយជាភាព ។ ភាពតណ្ហា
ជាហេតុឲ្យកើតទុក្ខ ក្នុងទីបំផុត ។

ភាពភព - ទីកើតនៃភាព ។ រួមមានមានកម្ម ភព ។

ភាពភូមិ - ឋានៈ (ថ្នាក់) ដែលមានភាពជាទី ១ ក្រ ។
រួមមានមានកម្ម ភូមិ ។

ភាពយោនៈ - ការដែលប្រកបចិត្ត ១ ក្នុងកន្លែងតែ
ភាព ។ ដូចជាការចិញ្ចឹមកូន ។ ការស្លាប់ ជាដាច់ដាច
ដាច់ដូចគ្នាមិនដូច ។ ពោលគឺការប្រកបចិត្ត
ជ្ជៈ ដ៏ជាប់ក្នុងភាព ។

ភាពរាគៈ - សេចក្ដីត្រេកត្រអាលក្នុងភាព ។ បើជាការ
ត្រេកត្រអាល ភាគៈមានជ្រើសរើសលាប់ ១ ។ ការ
ស្រមៃ ១ ។ បើជាការ ១ ១ ១

អាសម្ភៅមិនជិត្ត ឲ្យកើត សេចក្ដីក្រោធ ។
ភាមពាក្យកន្ទ ៖ សេចក្ដីគ្រុនក្ដៅ ។ ភាមកន្ទ
ត្ថ ១ ១ ១

ភាពស្មុគស្មាញ។ ឃាន១ដ៏លមានភាពស្មុគស្មាញណាស់ ជ្រើន។
ជានិស្ស័យ ១៧ គឺ ១ក្នុងស្ថានៈ ១ដ៏ស្មុគស្មាញ ១ដ
(ជ្ញាត) ។ សត្វកើតក្នុងភាពស្មុគស្មាញ ភាព
ប្រកួតប្រជែ ដ៏សត្វមានកំណត់ប្ដូរ ១ ជ្ញ ជ្រើន
ពីកន្លែងមួយ ដ៏ សត្វមានកាយ ១ មានលក្ខណៈ
ភាពកណ្ដាលក្នុងសណ្ឋានជ្ញ ជ្រើន ១ មានសមត្ថភាព
ប្ដូរផ្លាស់ដោយ ១ ១ ១

ភាពវង្វេងចិត្ត - ចិត្តវង្វេងច្រឡំ ត្រូវ ដោយ ត្រជ្រៃ ក្នុងកាម។ ដែលចិត្តបាត់ នៅ ក្នុងកាមភូមិ ១ ១ ១

ដូចជាកូតមានរាងជាកាយ សោះ ជាន ។
ចិត្តសាស - ត្រើមសាហ្ម៉ាងជាក់ភាយ ជីវិតា ជ ។ ត្រើមសាហ្ម៉ាងជាក់ភាយ ជីវិតា ហៅថា អវិជ្ជាក្នុងចិត្តសាស ជាចិត្តសាស ជ្រាក់ត្រាតត្រាត ។ ជីវិតសៈ បាន ជាតិ ។ ដោយសមាទានសីល ។ ត្រើមសាហ្ម៉ាងជាក់ជ ។ ហៅថា បាមុជ្ជានចិត្តសាស ជាចិត្តសាសជ្រាក់ភ្លឺ ។ ជីវិតសៈ បាន ជាវិនិច្ឆយ ។ ដោយសមាទានសមាធិ ។ ត្រើមសាហ្ម៉ាងជ្រាកជ្ជ ។ ហៅថា អនុលយចិត្តសាស ជាចិត្តសាសជ្ជ ។ ជីវិតសៈ បាន ជាវិនិច្ឆយ ។ ដោយសមាទានបញ្ញា ។ អវិជ្ជាក្នុងចិត្តសាស ជ្ជ ។ ជាន ជ ។ ។ ។

(ភាគ:) ទោស: ទោហ: ។ បើពោលដោយ
រាងកាយ ១០ គឺ សោត: ទោស: ទោហ: ឆាន:
ទ្រីធ្លី ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ: ២ជ្ជ:
ដូចជាមានជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុងជ្រុង

ក្នុងសៀវភៅ ១ ដែលមានដាស់អត់ភាពអស់ដាច់ ;
៣. អវិជ្ជនកិច្ច - កិច្ចដែលកាត់ផ្តាច់នូវមិនដឹងច្បាស់ ;
៤. ទស្សនកិច្ច - កិច្ចដែលញ៉ាំងឲ្យឃើញច្បាស់ ។ ក្នុងកាន ៥ ខាងក្នុងដែលឃើញច្បាស់នោះ លោកហៅថា ចក្ខុវិញ្ញាណ ;
៥. សវនកិច្ច - កិច្ចដែលញ៉ាំងឲ្យឮសម្លេង ។ ក្នុងកាន ៥ ខាងក្នុងដែលឮសម្លេងនោះ លោកហៅថា សោតវិញ្ញាណ ;
៦. ឃាយនកិច្ច - កិច្ចដែលញ៉ាំងឲ្យដឹងក្លិន ។ ក្នុងកាន ៥ ខាងក្នុងដែលដឹងក្លិននោះ លោកហៅថា ឃានវិញ្ញាណ ;
៧. សាយនកិច្ច - កិច្ចដែលញ៉ាំងឲ្យដឹងរស ។ ក្នុងកាន ៥ ខាងក្នុងដែលដឹងរសនោះ លោកហៅថា ជិវ្ហាវិញ្ញាណ ;
៨. ផោដ្ឋព្វកិច្ច - កិច្ចដែលញ៉ាំងឲ្យដឹងភាពប៉ះទង់ ក្តៅ ត្រជាក់ តឹង ញាប់ ។ ក្នុងកាន ៥ ខាងក្នុងដែលដឹងភាពនោះ ។ លោកហៅថា កាយវិញ្ញាណ ;
៩. សម្ផស្សកិច្ចនៃកិច្ច - កិច្ចដែលកម្ចាស់ឈ្មោះ ... ...

អារម្មណ៍ មានរូប សម្លេង ជាដើម ;

១២. ជិវិតិន្ទ្រិយ - ឥន្ទ្រិយដែលសោយក្នុងអារម្មណ៍ជាកុសល ឬជា អកុសល ឬជា អព្យាកត ;

១៣. ឥមាសម្ពណ្ឌាឥន្ទ្រិយ - ឥន្ទ្រិយដែលស្ថាវ៉ៃយក ឬតាមយកក្នុងអារម្មណ៍ ដែលជិវិត សោយ ឲ្យ ;

១៤. ជាតិឥន្ទ្រិយ - ឥន្ទ្រិយដែលញ្ញាតជាកកកាន ជាបច្ចុប្បន្ន នេះ ។

ចំពោះ ១០ នេះ ជិត្តដែលសំយោគ ១៤ នោះ ក្នុងមមើលពាក្យ ២ ដូចជា ឥន្ទ្រិយ, ឥន្ទ្រិយ, ជាតិ ឥន្ទ្រិយ, ២ ជាតិ ឥន្ទ្រិយ, ២ ជាតិ ២ ២ ២

ភ្លើងឆាបឆេះ ចំនួនកើតនៅក្នុងជួរនៃ ១ ១ ១

ក្នុងក្ដីៈ ដែលមានកើតរួមជាមួយនូវជ្ជៈ, ជ្ជៈ ដ៏
ដ្ឋេតសិត្តភាពមានយ ដែលប្រកបក្នុងការគប្ប
ណាមួយ ពីមួយ ពីមួយ ដូចនេះ ស្ថិត ។ ការលាប ប្រ
ក្នុងនូវ ឯកាគ្គតាគប្ប ណ៍ ត្រូវទំនងហើយ ។ ក្នុងក្ដីៈ ដ
ចាប់ផ្ដើម ពី ១ ១ ១

គោ: ។ ជានសញ្ញានៃបញ្ញាធំ ព្រោះជានវេលាដែលបញ្ជូនតួនាទីសម្រាប់ក្មេងស្រីដែលមានកូនតូចនៅ ។ ជាមួយនឹងជានសិក្ខាបទ លើកពីកុសលកម្ម៣យ៉ាង, បុគ្គលជានអ្នកបង្ការ ការសម្លាប់ និងបញ្ញា ។ មិនត្រូវយកដាច់ ។ ក្នុងនគរនៃខ្មែរ ជានកម្មវិធី ។ ការចូលរួមបានសារ ការជារលក្ខណៈ ជាតិ ។ ក្នុងនគរនៃខ្មែរ ជានមានប្រាជ្ញា ២១ គឺ ភាពជាវិជ្ជាកុសលជាតិ ៧ (ប្រមាណកុសល ៧), ចិត្តតិកុសលជាតិ ៩ (ប្រាជ្ញាវិជ្ជាកុសល ៥ និង អកុសលប្រាជ្ញាវិជ្ជាកុសល ៤) ។ ការសាកល្បងកុសល ៤ (ដោយតាមស្ថានជាន ២០ គឺ ការសាកល្បងកុសល ៤ ក្នុងរយៈ ២ ០ ០ ០

ខណៈ ... រយៈពេលយ៉ាងហោចបំផុតនៃជីវិត ក្នុងកាលដែលជីវិតកើតឡើង ២ ក្នុងកាលដែលជីវិតកំពុងតាំងនៅ ១ នឹងក្នុងកាលដែលជីវិតរលត់ទៅវិញ ១ ។ រយៈពេលក្នុងកាលដែលជីវិតកើតឡើង ហៅថា ១ ឧប្បាទខណៈ ឬ ១ ខណៈជីវិតតូច ១ ។ រយៈពេលក្នុងកាលដែលជីវិតតាំងនៅ ហៅថា ឋិតិខណៈ ឬ ១ ខណៈជីវិតតូច ១ ។ រយៈពេលក្នុងកាលដែលជីវិតរលត់ទៅវិញ ហៅថា ភង្គខណៈ ឬ ១ ខណៈជីវិតតូច ១ ។ ១ ខណៈជីវិតតូចៗ ទាំង ៣ រួមគ្នា ជាន់ជា ១ ខណៈជីវិតធំ ១ ដែលណាកពោលអោយឃើញថា "១ ខណៈជីវិត" ។ ១ ១ ១

"ជាន" ជ្ជ ឈ្ម៉ាមកូដ្ឋ ១ ជ្ជ ជ្ជ ១ ជ្ជ ១ ១ ១

ជ្ញានដ៏ល្អ ដកដ្ឋ ១ មាន ១ ដ៏ ១ ១ ១

ជាមួយនោះ រាជមន្ទីរមិនឲ្យដូចគ្នា។ ការបើមិន
មានអាសន្នកម្ម ១ គឺអាជ្ញាកម្ម កម្មវិធីល
ក្នុងស្ថានីយ៍ទូរទស្សន៍ លៅយសត្វ៖ នឹកឃើញ ១ មិន
ភ្លេចនោះ រាជមន្ទីរមិនឲ្យដូចគ្នា។ ការបើ មិន
មានអាជ្ញាកម្ម ១ គឺ ភាពិត្តកម្ម កម្មវិធីល
មានកម្មវិធីទូទាត់ ១ ជ្រៀកជ្រៃ នោះ រាជមន្ទី
មិនឲ្យដូចគ្នា។ ឯកកម្ម ១ ក្នុងកន្លែ ១ ជាមួយ ១ ១
ជាមួយ ១ ១ ១

សមានពៅសិក្ខាយកបញ្ញា ដូចជាមានអ្នកសិក្ខាសមាជិកម្នាក់ ។ បុគ្គលមានវិបល្លាសបញ្ញា រាប់ដូចជា៖ បាន ក្នុងអនុសយកិលេស ។

គោចរ - នីយ៉ាយ ១ : ទីកន្លែងមានសត្វតិរច្ឆាន ជាដើម ជាទីកន្លែងសាស្ត្រ ត្រាប់ តាម លើកន្លែងទី កន្លែងណោះ ជិតនូវ ការកម្ចាស់ ជាកុសល ។ លើកន្លែងទី កន្លែងណោះ ជិតនូវ ការកម្ចាស់ ជាអកុសល ទី កន្លែងណោះ ល្អ ។ ដូចជា អគោចរ ។ ២. ជ្រលងជា ជ្រលងពេស្យា ២ ជ្រលងមហាយ ២ ជ្រលងជ្រូកមុំ ជ្រលងកូនកា ជ្រលងស្ត្រីសាស ជ្រលងជ ជាដើម ជាអគោចរ ។ នីយ៉ាយ ២ : គោចរ គឺ ការកម្ចាស់ ជាហេតុ ១ ដើតនូវ គុណធម៌ ។ ការកម្ចាស់ ណោះ មាន ៣ ប្រភេទ គឺ ១. ១ ១ ១

ជ្ជុជ្ជ ២ បណ្ដោយ១ជ្ជុជ្ជ ១ តាម លំនាំ១ លើ ២ លើ ២ ១
ដ្ឋ ១ ១ ១

ទី៣ ។ គោត្រកូលជិតខ្ពស់ ជា មហាកុលសញ្ញាណ សម្ព
ម្ភតិ្ត ជិតខ្ពស់ ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ដ៏ល្អ ១ ជ
ម្ចាស់ ។ លើសពីនេះ ក្នុងប្រជុំជួនគោត្រ
ញ្ជាំងជិតខ្ពស់ ១ ប្រជុំ ក្នុ ការ ១ យ៉ាង គោត្រ ។
ខណៈ ២ ក្នុ ១ ១ ១

ដៅគ្រប់ៗ២ ។ ដើតឃានទស្សកៈ២ដងសាំង
ដៅគ្រប់ៗ២ ។ ដើតដ្ឋានទស្សកៈ២ដងសាំង
ដៅគ្រប់ៗ២ ។ ។ ពីនេះ៣ជួរ ១ជួរកាប្ដូរ
ទៅ១ហ្ជាតដាស់អស់ទាល ។

ឃានសញ្ញា - សេចក្ដីចាំ, សំគាល់ ១ដ្ឋ ១ ១ តាមរបប
ត្រាតត្រាន ។ ដ៏ដោយប្រការៈ ២ ១ ១ ១ ១ ១
ក្ដុល ២ ដោយ ១ ១ ១ ១ ១

ឥណ្ឌា បង្ហើយឲ្យកើតមានសន្ទស្សន៍ ២ ជា បង្ហើយឲ្យ
ជើងវេទនា ។ សេចក្ដីសោយរោគ ១ ។ ១ ។ ១ ។ ១
ទ្ធ ១ បក្ខ ១ ។ ១ ។ ១ ។

នឹងដាក់រូប ១ ។ ពាក្យ "ជក្ខ" នេះ លោកណាប់
ពោល ណាយនិយ ផ្ទៃក្នុងៗ ពីតា ១ ១ ១ ១
យ៉ាងគឺ ១ ១ ១

រូបខាងក្រៅមកដាក់ក្នុងសេចក្តីជ្រៃ ស្ពានរបស់
ខ្លួន ទុកឲ្យបក្ខីញ្ចាស់ជាអ្នកសើច ពាសាំដ្ឋើរៗ
អំណើះមានៈ សត្វកន្លះបេះសោយក្ងរ ១ ១ ១ ១ ។
ជត្ថុ ហ្ការ ជ ។ ស្ថេ: ២ ១ ១ ១ ១

៣ យ៉ាងនៅ ស្ថាប់ ១ ចំណែកសត្វមានជីវិតបានតែ ១ ប៉ុណ្ណោះ ។
ពួកសាវ័ករបស់ព្រះជាម្ចាស់ ១ ១ ១

អ្នកមានវិញ្ញាណ ១២ ក្នុងអង្គបក្ខិយ និងលោកគ្នូ
ជ្ជ ៥ ក្នុងលោកគ្នូ ក្នុងបក្ខិ ក្នុមជ្ជ ទាំង ៤ ក្នុងមួ
ជ្ជ ១០ ក្នុង ។ ជ្ជ ១ ជ្ជ ១ ២ ១ ១ ១

ដ្ឋានក្នុងបណ្តុះនូវ សតិបដ្ឋាន។ សតិនៅតែឃើញនូវកាយ ក្នុងនូវ
ដ្ឋាន តាមរបៀបដ្ឋានប្រតិដ្ឋ ៣ យ៉ាងជាដើម ឬ បុគ្គល
ម្នាក់ជាមួយ ១ ១ ១

ទាក្សរ១ ក្នុងមជ្ឈិមវគ្គ ១ ព្រោះហេតុនោះ ទើប ច្រើ
ច្រាស់ សតិ ឬ រលឹក ឃើញ ច្បាស ក្នុងវិទ្យា ដោយ
សេចក្តី ១ ១ ១

ដ៏ធំធ្ងន់ដោយល្អ ជានិច្ចនូវនិមិត្តនៃ ការ
ចាប់ផ្តើមកាន់ក្បាលនឹងការចូលក្នុងជីវិត ។ បុគ្គល
ណាមានចិត្តក្នុងបណ្តុះនូវសតិបញ្ញានៃ ការសំលេង
ដ៏ធំធ្ងន់ក្នុងភាពជាអសារតាមិនបានគ្រប ។

ជ្រុតកិច្ច - កិច្ចប្រយ៉ាងជាក់ភាពជាបច្ចុប្បន្ននេះ គឺ ។ ជ្រុត
កិច្ច គឺជាកិច្ចរបស់ជ្រុតចិត្ត ។ ជ្រុតចិត្ត គោ
ជានិងសន្ទនីជាតចិត្ត ១៩ ដួង (ឥតជាតចិត្តណា
ដែលយកជាតួជ្រុតចិត្ត, ចិត្តមិនមានមានសន្ទ) គឺ :
ទ្វិសហគ្គ សន្ធីរណៈ ២ ដួង, ទោមនៃជាត ១ ដួង,
ទោតត្ត ១ ជាត ១ ដួង ។ ចំណែកជាតចិត្ត ១ ណា
ដែលយកជាតួជ្រុតចិត្ត ។ ជាតចិត្ត គោ ១ ដែលមាន
ជាតួ ១ ២ ១ ១ ១

ខាងក្រោយ កើតក្នុងកូនប្អូនៗ ១ណា: ២ និង ១ណា: ជិត្ត
ដ៏ ១៧ ដែលតាមដាយក្រោយ ដូចមានសោះ ៣
ណាស់ ដូចគ្នានឹង ១ណា: ជុតជិត្ត កើត ១ណា:
ជុតជិត្ត កើតសោះ ខ្ញុំ ២ណ្ឌ ២ណ្ឌ: ក
ជាមួយ ២ ដូចគ្នានឹងសោះ ព្រោះ ខ្ញុំ ២ណ្ឌ:
២ណ្ឌ: កើតមុនជិត្ត ២ណ្ឌ ជិត្ត ២ ជាមួយ
ជាមួយ ២ ជិតជិត្ត ២ ដ ២ ២ ក្រៅ ២ ២ ២
២ណ្ឌ ២ណ្ឌ: ដែលមានអាយុ ២ ២ ២ ១
១ ១ ១

ម្ចាស់ដី ចុះឈ្មោះ គឺ ១ចុះឈ្មោះ ២ដីសារ តាជាតិ
ពោធិ៍សាត់ សេចក្ដីជ្រះថ្លាជំនឿ ក្នុងសេចក្ដីត្រាស
ដឹងក្នុងវិជ្ជា ឬ ហៅว่า លោកគ្រូ ។

ចេតនា - សេចក្ដីប៉ុនប៉ងដើរកម្ម ។ ១ ចេតសិក ១
ជ្ជាមួយ ក្នុងចិត្ត ១ សព្វចិត្ត សាធারណ ចេតសិកទាំង
៧ ១ ១ ២ ២ ២

ក្រុមអ្នកជម្លងបេតសិកចាន ២ រឿងក្រុមបញ្ជាក្រៃ
បេតសិកចាន ២ គ ១ ។ សព្វថ្ងៃនេះ ការសិក្សាពីបេត
សិក ៧ គឺ: ចិស្ស លង្ខណ ស្ពាយ បេតនា ឯកា
ត្ត ជីវិតក្រៃ ដែលមានសិការ បេតសិក
ទាំង ៧ ក្នុងរឿងនេះ យើងសង្ខេបតាមលំដាប
ចិត្ត ១ ២ ១ ២ ១ ២

ជ្ជិតតា _ បេតសិកចំនួន ១៩ នេះ រាប់ចូលគ្នានឹងកម្លាំងសោភណជាតិ ៥៩ ក្នុងចំណោម ២០ ទាំងអស់ ។ ០ គឺ : លោភៈ _ លោភៈ ១ ។ ០ ១ ០ ០ ០

រាជសីហ៍ មិនមានតិលក ។

ឆន្ទៈ ២ - លក្ខណៈ ២ យ៉ាង ១ ៖ អនុត្តរ - រាជសីហ៍ មានអ្នកណាមួយ ២ នាក់ ១ ; ២ ; ១ ; ២ ; ១ ; ២ ;

ជាន ៤៤ គឺ អាចារ្យជនបំផុត ២៩, មហាត្តតបំផុត
១៥ រីឯសាស្ត្រាចារ្យ ៧ ។ អាចារ្យជនបំផុត
២៩ គឺ អកុសលជនបំផុត ១២, អាចារ្យជនកុសល
ជនបំផុត ៧, អាចារ្យជនកិរិយាជនបំផុត ៧ រីឯ ហេតុ
ប្រាជ្ញជនបំផុត ១ ។ មហាត្តតជនបំផុត ១៥ គឺ ក្ស្ត្រា
ជនកុសលជនបំផុត ៥, ក្ស្ត្រាជនកិរិយាជនបំផុត ៥,
អក្ស្ត្រាជនកុសលជនបំផុត ៤ រីឯ អក្ស្ត្រាជនកិរិយា
ជនបំផុត ៤ ។ សាស្ត្រាចារ្យជនបំផុត ៧ គឺ ឫត្តជនបំផុត ៤
រីឯ ចិលជនបំផុត ៤ ។ ឥឡូវ យើងនាំសេចក្តីនៃ
ជ្ញាត្ត ១ ញ្ញាណ ២ ជ្ញាត ១ ជនបំផុត យ៉ាងដូចខ្លះ :
១. ជ្ញាត្តគឺ ប្រជានក្នុងការកសាងនូវកម្ម ហៅថា
កុសលជ្ញាត្ត ឬ អកុសលជ្ញាត្ត ឬ អព្យាកតជ្ញាត្ត ;
ដែលរបស់អ្នកណោះ ។ ហៅថា ១ ជ្ញាត ។ ១ ជ្ញាត្ត ១ ដែល
ជ្ញានក្នុង ១ ជ្ញាត ណោះ ។ ហៅថា ១ ជ្ញាតជ្ញាត្ត ។
២. ១ ញ្ញាណ គឺ សេចក្តីដឹងច្បាស់ក្នុង ១ អារម្មណ៍
ជាមួយ ១ ជ្ញាត ; ១ ញ្ញាណ ១ ជ្ញាត ជាតួ ១ ជ្ញាតមួយ ១ អ្នកដឹងក្នុង
អារម្មណ៍ជាមួយ ១ ជ្ញាតណោះ ។ ជាអ្នកសោយក្នុង ១ ជ្ញាត
ណោះ ។ ជាអ្នកសៅយ ១ ក្នុង ១ ជ្ញាតណោះ ។ ;
ដឹងអារម្មណ៍ជាមួយ ១ ជ្ញាតណោះ ។ គឺ ដឹងបានអារម្មណ៍
ចក្ខុ ១ ១ ១

"ជីវិត" គេហៅថាវិញ្ញាណ ; លោយ ក្នុងវិញ្ញាណ
នោះ គឺមានលក្ខណៈ ២ យ៉ាងគឺ ១ លក្ខណៈ
ការមួយ ; ពាក្យ ២ យ៉ាងនេះ ១ ។ ២ ។ ១ ។
ដោយសារ ក្នុងវិញ្ញាណ ២ ។ ១ ។ ២ ។ ១ ។
ដ្ឋាន ២ ។ ១ ។ ២ ។ ១ ។

ដំរីនដ្ឋ ៥ ក្បាល ក្នុងវិស័យបានរៀបចាប់ផ្តើមក្នុង
ដំរីន ក្នុងឆ្នាំ (គ.ស)ដំបូងគេ ដ្ឋ ក្នុង
ចាំង់ខ្មៅ ។ ក្នុងបណ្តា ដំរីនដ្ឋទាំង ៤ ក្បាល
ឬជ្ជីដ្ឋនមាន ដំរីនដ្ឋ ២៩ គឺ មកពីសាលដំរីនដ្ឋ
១២ និង សាកិលក្នុងសាលដំរីនដ្ឋ ១៧ ដ្ឋ
ទាំង ២៩ នេះ រៀបចំសាយ ដោយ ដីសារ ដ
ភាសាក្នុងកម្ម ។ ; លេខ្ជ ឬ ក្ខ្ជ ១ មាន ដំរីន
ដ្ឋ ១១ ក្បាល គឺ មកពីសាលដំរីនដ្ឋ ៩ និង
ក្នុងសាលដំរីនដ្ឋ ២១ ។ ដ ដ ដ ដ
ក្ម ។ ហើយនិង ដ ដ ដ ១ (ណាត ឬ ណ
ត ឬ ណ) ; ។ លេខ្ជ ឬ ក្ខ្ជ ១ មាន ដំរីន
ដ្ឋ ១៩ ក្បាល គឺ ការ ១ ១ ១ ,
ហ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
និង ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ជាតិវិលានុលោម៖ - សេចក្ដីភ្ញាក់រវើកជាប់ជិតជាប់ក្នុងការព្យាយាមជិតមួយ សមាធិ តាមតួនាទីមួយ ២ ៖ លោយបុគ្គលដ្ឋាប់ជ្រាបច្បាស់ ១ ជ្រាបនូវ សមាធិជិតនូវដែលបុគ្គលដ្ឋាប់ជ្រាបហ្ចឹង ២ ២ ២

ក្នុងក្នុង សោតាយតនៈ សញ្ញាយតនៈ សង្ខារក្នុងក្នុង នឹង
វិញ្ញាណក្នុងក្នុង ។ ១ រាយតនៈ ១ គឺ ឆត្តាយតនៈ
ឆសាតាយតនៈ ឆយានាយតនៈ ឆជិវ្ហាយតនៈ
ឆកាយាយតនៈ នឹង ឆមនា យតនៈ ។ ១ ធាតុ ១ គឺ
ឆបឋវីធាតុ ឆអាបោធាតុ ឆតេជោធាតុ ឆវាយោធាតុ
ឆអាកាសធាតុ នឹង ឆវិញ្ញាណធាតុ ។ ១ រាងកាយ គឺ
ជីវិត្ត ១ ដ្ឋិ ១ ១ ១

ឡើត ស្លឹកឈើ ១ មានមាត់ មានជ្រុងស្រួច ២ ។
ដូច្នេះ ១ ១ ១

ខ្ពស់ជាង ១ ភ្ជាមៗដែលខ្លួនស់ជាងតាមភ្ជាមនៃ រូបភ្ជាម
បន្ទាប់ មកគឺ អ្នកបភ្ជាម នឹងភ្ជាមខ្ពស់ខ្លួនស់ បំផុតគឺ
លោកគ្នាន់ភ្ជាម ។ ២ ចុងក្រោយ ១ តាម ២ ១ តាម, ឈានមាន
២ យ៉ាងគឺ ១ ១ ១

ដោយ ឈាន ៥ ជា បញ្ចកន័យ ដូចគ្នា ។ ចំណែក អ្នកវាយ
អ្នកវាយ ជ្ជិត្ត ទាំង ៤ នោះ លោកចាប់ បញ្ចូល
ការ ក្នុង បញ្ចមជ្ឈាន ព្រោះ ជាន ១ ដូច ។ គឺ
ឯកត្ត ១ ទ្វិសត្ត ១ ដូចគ្នា នឹង ក្នុងវាយ បញ្ច
មជ្ឈាន ។ ក្នុងវាយ ឈាន ទាំង ៤ គឺ បឋមជ្ឈាន
ជ្ជិត្ត ១ ទុតិយជ្ឈាន ជ្ជិត្ត ១ តតិយជ្ឈាន ជ្ជិត្ត ១
និង ចតុត្ថជ្ឈាន ជ្ជិត្ត ១ ។ ឈាន ទាំង ៤ នេះ ក្នុងឈាន
ម្ចាស់ ១ ។ ចាប់ ជ្ជិត្ត សរុប ១១ ។ ចូលឈាន ទាំង
៤ ទាំង ជា លោកិយ ទាំង ជា លោកុត្តរៈ ។ ឯ បញ្ចម
ជ្ឈាន ជ្ជិត្ត ។ ចាប់ ជ្ជិត្ត សរុប ១ ២ ៣ ទាំង ជា
ក្នុងវាយ ទាំង ជា អ្នកវាយ ទាំង ជា លោកុត្តរៈ ។ ។
ឈាន ជ្ជិត្ត ១១ នោះ គឺ ក្នុងវាយ ឈាន ១ ១ ១ ១ ១
ក្នុងវាយ ឈាន ១ ១ ១ ១ ១ ។

បេតសិក ៥ គឺ ឋិតក្នុ: ១ ឋិតារ: ១ ឋិតិ ១ ក្ឋ: ១ ឯកគ្គតា ១ ; ២. ទុតិយជ្ឈាន មានបេតសិក ៤ គឺ ឋិតារ: ១ ឋិតិ ១ ក្ឋ: ១ ឯកគ្គតា ១ ; ៣. តតិយជ្ឈាន មានបេតសិក ៣ គឺ ឋិតិ ១ ក្ឋ: ១ ឯកគ្គតា ១ ; ៤. ចតុត្ថជ្ឈាន មានបេតសិក ២ គឺ ក្ឋ: ១ ឯកគ្គតា ១ ; ៥. បញ្ចមជ្ឈាន មានបេតសិក ២ គឺ ទុក្ខ ១ ឯកគ្គតា ១ ។ អ្នកបណ្ឌិត ចែកចាត់ជា បញ្ចមជ្ឈានតោ: មានលក្ខណៈ ២ ១. អាការ: ១ ១. ១ ១ ២. ១ ១ ១

អនាគាមិមគ្គ (បឋម, ទុតិយ, តតិយ, ចតុត្ថ, បញ្ចម) ញ្ញាន, អនាគាមិផល (បឋម, ទុតិយ, តតិយ, ចតុត្ថ, បញ្ចម) ញ្ញាន, អរហត្តមគ្គ (បឋម, ទុតិយ, តតិយ, ចតុត្ថ, បញ្ចម) ញ្ញាន, អរហត្តផល (បឋម, ទុតិយ, តតិយ, ចតុត្ថ, បញ្ចម) ញ្ញាន ។

ញាណ - លោកត្រូវដឹងច្បាស់អំពីសភាវធម៌ ដែលបញ្ញត្តិជាធម៌ រូបធម៌ នាមធម៌ និង ទ្រឹកាសលោក។ ដោយពាក្យមិនអស់ដល់ញាណមានប្រភេទ ១ របស់ព្រះសព្វញ្ញូពុទ្ធ, ញាណ ១ បានមកពីព្រះអង្គ មាន ១០ ប្រការ ហៅជា ទសពលញាណ គឺ ÷ ១- ឋានាឋានញាណ ញាណដឹងមានឋានៈ គឺហេតុដែលក្លាយកើតមាន និង អឋានៈ គឺមិនមានហេតុដែលក្លាយកើតមាន ។ ២- វិបាកញាណ ញាណដឹងមានផលនៃកម្ម ។ ៣- សព្វត្ថគាមិនីបដិបទាញាណ ញាណដឹងផ្លូវទៅកាន់ភូមិទាំងពួង ។ ៤- នានាធាតុញាណ ញាណដឹងធាតុផ្សេងៗ ។ ៥- នានាធិមុត្តិញាណ ញាណដឹងអធិមុត្តិ គឺអជ្ឈាស្រ័យរបស់សត្វទាំងឡាយដ៏ផ្សេងៗគ្នា ។ ៦- ឥន្ទ្រិយបរោបរិយត្តញាណ ញាណដឹងសេចក្តីថ្លៃ និងសេចក្តីថោកនៃឥន្ទ្រិយរបស់សត្វទាំងឡាយ ។ ៧- ឈានាទិសំកិលេសាទិញ្ញាណ

ញាណ ដឹងអាការៈ ២១ យ៉ាង ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ។ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ១ ២ ៣ ១ ២ ១ ២ ១ ២

រដ្ឋសភាជាន និងមានសិស្សរដ្ឋមន្ត្រីសិស្ស ។ ១ ញ្ញាណ ១ សម្ព្រះនិងសិស្ស ១ ។ ១ ១ ១

ភ័យក្នុងវិជ្ជាសិក្សារៀន ។ ឥណ្ណា ណោះ រាល់
ជុះ ក្លិនទឹកដោះ ក្លិនបង្គាម ទាំងក្លិនបណ្ណា
ដ៏ល្អ ជាដើម ។ ១ ។

ឥន្ទ្រិយៈ - ជីវិតរបស់ឥតិសាស ១ គ្រាប់ ។ ឥន្ទ្រិយ
ធម្មជាត ១ ។ ឥតិសាស ១ គ្រាប់ ។ ជីវិតរបស់
ឥតិសាស ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។
ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។ ឥន្ទ្រិយ ១ ។

ដ្ឋ ជ្ញានកសាងអំពើកម្ម ជាបន្ត (ស្ថិតនៅ ពាក្យ
ដ ជ) ក៏ កើតតណ្ហាលន្ត ដ ជ ជាកត្តា
ជ ជ្ញាកដ្ឋ ១ របស់ កម្ម ដោ ១ ១ ១ ។ សរុប ១ ១ ១
តណ្ហាលន្ត ជ ជ ។ ជ ជ ១ ១ ១

ទី៤ គឺខ្លួនវាមានបាន លោមា១ដ្ឋាក់ ក្នុងបណ្តា
បាន ភាមាវេទស្ស្ត្រ ទាំងអស់ ១ ទៅ ១ តា
ងាន ត្ថិសត ចានអាយ ១ តាត់ ៤000 ឆ្នាំ ១ ១
១ឆ្នាំ ១ ១ ចាន ១២ ១ ១ ១

ដល់អ្នកដឹងច្បាស់ លោកឈរ៧ថា ឧត្តមមាន ៣ បណ្តា
មានទាំងមួយ គឺ រៀងមានដ៏ឧត្តមមាន, "ឧត្តមមាន
ល្អ=អស់ទាន់ទាំងពួង ១ លក្ខណៈ ល្អ=អស់ទាំង
ពួង ២ សេចក្តីត្រេកអរ=ក្នុងលក្ខណៈ ល្អ=អស់សេចក្តីត្រេក
អរទាំងពួង ២ សេចក្តីអស់ទៅនូវនិងកណ្តាល ល្អ=អស់
ទុក្ខទាំងពួង" ។ ២ ប៉ះពាល់ដោយ ចិត្តដ៏ក្លាហាន គឺ
អ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លាលើអ្នកឯ, ទានជាន
ដ៏ ២ យ៉ាង គឺ ១ ជ្ញានិ ១ ជ្ញានិ ១ ១ ១

១២- ឲ្យមានដាស់ឫជុំជ្ជិនៈដែលមានតែលបានតម្លៃ១ ;
១៣- ឲ្យមានដាស់ឫជុំជ្ជិនៈដែលទ្រុតតែលា១ ; ១៤- ឲ្យ
មានដាស់ឫតូតិនៈជ្ជានៈ ១ ។ ដ៏សម្ផ្ទាត់ឫតាមាន
ជានៅ ប្រការគឺ ÷ ១- ឲ្យមានដាស់ឫតូតសោសម្ផ្ទ
ដែលមានត្រៃៈ ១ ; ២- ឲ្យមាន
ដាស់ឫតូតសោសម្ផ្ទក្នុងកាលដែលត្រៃៈ ១ ; ៣- ឲ្យមានដាស់ឫ
ការៈ ១ ; ៤- ឲ្យមានដាស់ឫតិក្ខ សម្ផ្ទ ១ ;
៥- ឲ្យមានដាស់ឫតិក្ខ ណ សម្ផ្ទ ១ ; ៦- ឲ្យមានដាស់
ឫជ្ជ ដែលតេ ១ ; ៧- ឲ្យមានដាស់ឫជ្ជ ដែលតេ ១ ;
ឲ្យមានដាស់ឫជ្ជ ដែលតេ ១ ។ ឥ ដ៏ដ៏ ១ ;
ឲ្យមានដាស់ឫជ្ជ ដែលតេ ១ ។

ឬ កំពុងប្រតិបត្តិដើម្បីរៈបង់ក្នុងវិមោសៈ ១ ;
៣- ផានទោសៈ អស់ពីយ ឬ កំពុងប្រតិបត្តិ
ដើម្បីលុះបង់ក្នុងទោសៈ ១ ។ ការលើកឡើ
ដោយអង្គទាំងពីរនេះ ។ ១ ៖ ពុទ្ធអង្គ ត្រូវ
ជ្រាបនៅ ថា ២ ៖ ធម្ម ។

ទីដ្ឋិ ២ ១ ១ ១

ភាពពិតរបស់សាវ៉ាដមី៣យ៉ាងគួរ គឺបណ្តាសាក
ស្ថិតនៅក្នុងទីដ្ឋានៈ ១. ក្នុងនិយមន័យនៃ ១០ ១ ១ ១
"មជ្ឈទីដ្ឋាន" ឬ ឯកោទ្ទេសថា "ទីដ្ឋាន" ជាយ៉ាងណា
ដោយយកសេចក្តីថា យល់ឃើញ ឬជាមិនបានគឺ
សេចក្តីពិតនៃសាវ៉ាដមី ។ លោកពោលថា
ទីដ្ឋានមាន ៦ ២ គឺ ១ ១ ១

ដ៏បរិសុទ្ធ ; ៤- អនត្តា ទីដ្ឋិ សេចក្ដីយល់ឃើញว่า
លោកមិនមានអ្នកបរិសុទ្ធ ; ៥- ភវទីដ្ឋិ សេចក្ដីយល់
ឃើញว่า សត្វស្លាប់ហើយ រាងកាយកើតឡើង ;
៦- វិភវទីដ្ឋិ សេចក្ដីយល់ឃើញว่า សត្វស្លាប់
ហើយ រាងកាយមិនកើតឡើង ; ៧- ឧច្ឆេទ្ធ ទីដ្ឋិ
សេចក្ដីយល់ឃើញว่า ជីវៈណា ក៏ជីវៈនោះ សរីរៈ
ណា ក៏សរីរៈនោះ ; ៨- អបរន្ត ទីដ្ឋិ សេចក្ដី
យល់ឃើញว่า ជីវៈណា ក៏ជីវៈដទៃ សរីរៈណា
ក៏សរីរៈដទៃ ។ ១ ដងណាว่า សក្កាយទីដ្ឋិ មាន ២០
នោះ គឺ ១- យល់ว่า កាយជារបស់ខ្លួន ឬว่า ខ្លួនជា
កាយ ; ២- យល់ว่า ខ្លួនមានក្នុងកាយ ; ៣-
យល់ว่า កាយមានក្នុងខ្លួន ; ៤- យល់ว่ากាយ
ជារបស់ខ្លួន ឬว่า ខ្លួនជាម្ចាស់របស់កាយ ; សេច
ក្ដីយល់ឃើញទាំង ៤ នេះ គឺយកពាក្យណាមួយ
ខន្ធ ៥ ធ្វើជា ២០ ទីដ្ឋិ ។ សេចក្ដីសង្ស័យ ក្នុងបណ្ដា
ទីដ្ឋិ ១ ទាំង ៣ បុគ្គលមានសទ្ធាកាទីដ្ឋិ រាងជាជ
ឧត្តមសត្ថ ចិត្តអាចឃើញក្នុងវិញ្ញូជនាសនាបាន
ល្អ ; បុគ្គលមានមគ្គ ២ ទីដ្ឋិ រាងជាជ
ឧត្តមឃើញ ក្នុងវិញ្ញូជនាសនាបាន ២-១ , ៧ បុគ្គល
មានសក្កាយទីដ្ឋិ ទាំងអាចចាងចាប់ ដ្ឋិ ២ ក្ដ
ចាកចេញ ; ១ ១ ១

ប្រកបដោយកិលេស ១ ១ ១

សរុប ទុក្ខទាំង ១២ សរុបមានតណ្ហាជាហេតុ ។
ក្នុងតណ្ហានេះ ការលើកតណ្ហានៅ ទុក្ខទាំងនោះ
នឹងកើតឡើងជាមិនខាន ។

ពាក្យ - លំយៃទី១ : ការសៅក្នុងភាពជាបុជ្ជញ្ញ ពាក្យ
ដែលមានសត់ សេចក្តីអាត្មា ការចាកចេញ ដែលមានចេញ ការ
ការយកមក នឹងវិញ ។ លំយៃទី២ : ការសៅក្នុងភាពជា
សោតាបន្ន ពាក្យ ដែលមានសត់ សេចក្តីត្រេះ ដែលមានសំ
ដែលសំ ដែលមានមានតាម ការយកមកត្រឹមតែ
ដែលមានចូលស្ងប់ តាមវិញ ការយកមកត្រឹមតែ ការ
ចម្លើយ ។ លំយៃទី៣ : ការសៅក្នុងភាពជា
សកទាគាមី ពាក្យ ដែលសត់ សេចក្តីត្រេះ ដូចនឹងការ
ក្នុងការ ដែលសំ ដែលមានតាម ការយកមកត្រឹមតែ
ដែលមានមកចូលចេញ តាមវិញ ការយកមកមិនឃើញ
ដែលមានចេញ ។ លំយៃទី៤ : ការសៅ
ក្នុងភាពជាអនាគាមី ពាក្យ ដែលសត់ សេចក្តី
ប្រាថ្នាមិនចាកក្នុងការ ដែលមានសៅ ក្នុងចិត្ត
ចម្លើយ មិនមានការ ។ ។ ។

ចិត្ត ២ ជ្រើសគឺ ១ ១ ១

ចិត្តដ៏ទុកក្នុងវិស័យ រវាងដ៏ជ្រាលជ្រៅ អំពីវិស័យ បុគ្គល
ចិត្តដ៏ទុកក្នុងវិស័យសមាធិ រវាងដ៏ជ្រាលជ្រៅ អំពីសមាធិ
បុគ្គលចិត្តដ៏ទុកក្នុងបញ្ញា រវាងដ៏ជ្រាលជ្រៅ អំពី
បញ្ញា បុគ្គលចិត្តដ៏ទុកក្នុងសាក្ខាត្ត្រកម្ម រវាងដ៏ជ្រាល
ក្នុងចិត្ត៖ នឹងមាន ៤ នីយមធម៌ គឺ៖ សភាវៈណា ជាកើតឡើង
ព្រោះជាន់ហេតុ សេចក្ដីរលត់ទៅនៃសភាវៈ ណា
ព្រោះការរលត់ទៅនៃហេតុ , ធម៌សភាវៈ ជាធម៌ហេតុ
ជាធម៌សេចក្ដី ជាកើតឡើង ជាធម៌សេចក្ដីរលត់ទៅ ជាធម៌
អស់ទុក្ខ ហៅថា ធម៌ ; ជ្រាងដ៏ ក្នុងសាធម៌
អកុសលធម៌ អព្យាកតធម៌ ទ្រឹស្ដីធម៌ បញ្ញត្ដិ
ធម៌ រូបធម៌ នាមធម៌ ទ្រឹស្ដីធម៌ ។ សរុប នីយមធ
ម៌ ទាំងនេះ ជានិយាមនៃ ធម្មជាតិ ដ៏ជ្រាលជ្រៅ ដ
ណ្ដាលដ ដ ដ

ដោយសារតែកំហុសនឹង សំណេះ ដោយសារតែ ក្នុង ការយោគ
ទៅ នាក្នុងក្សេត្រ នឹងចិត្តក្នុងក្សេត្រ សតិ ប្រាជ្ញា ។
ន័យ ពោះ សតិ ជា "ការចងចាំ", ឯ "ធម្ម" ជា អារម្មណ៍
របស់ចិត្ត នឹងកេតសិក ដែលកម្ចាត់ចំណួនដ៏ច្រើន
នឹងមាន ប្រកបក្នុងក្សេត្រ ។ លើកឡើងថា ចិត្ត
ជួយការពារនូវ សតិ រលឹកក្នុងកាយ ។ ចំពោះ ចិត្ត
ដែលជា អារម្មណ៍ មាន ប្រមាណ ២ យ៉ាង
ទៀត ធម្ម ទាំងពួកដែ មាន ១ ២ ក្នុងណា: ជា ចំបង
ដ ឬ ក្នុងណ: ជា ចម្លងនឹង ធម្ម ១ ២: ។ ជួយការពារ
ប្រាជ្ញា ចិត្ត ក្នុងណ: ។ ជាមួយ ការ ។ ចិត្ត ១ ២:
ក្នុ ។ ។ ជា ចម្លងនឹង ធម្ម ១ ២: ។ ជួយការពារ
ប្រាជ្ញា ចិត្ត ១ ២

ដ៏ល្អ។ គឺបានសម្តែងថា ជាវិញ្ញាណមួយណា ; ២. ធម្មជាតិដែលជាប់ក្នុងវិញ្ញាណមួយណា គឺ ចេតសិកធម្មា ; ៣. ធម្មជាតិដែលសណ្ឋិតក្នុងវិញ្ញាណមួយណា គឺ ជីវិត ។ ដូចនេះជាដើម ។

ជាតុ - ធម្មជាតិដែលកត្តាមាន "សញ្ញាតិ" របស់ខ្លួន ។ ១. រូបជាតុ គឺ ធម្មជាតិដែលកត្តាមានសញ្ញាតិជារូប ; សេចក្តីថា រូបនីមួយៗ ជាសំណុំនៃរូបតូចតូចជាច្រើនតិចបំផុត ដែលជារូប ដែលមិនអាចបែកចេញពីគ្នា គឺ ១ណ្ណៃ ១ឆ្នៃ ១រសៃ ១ក្លិន ១ជីវិត ១ឥណ្ឌ្រិយ ១ភាវៈ ១ហទយ ១ជីវិតិន្ទ្រិយ ១ អាហារ ១ ជាដើម ។ ២. ឆក្ខុជាតុ ជាធម្មជាតិដែលកត្តាមានសញ្ញាតិជាចក្ខុ ; សេចក្តីថា ចក្ខុជាសំណុំនៃរូបតូចតូចជាច្រើន ១០ រូប ដែលមិនអាចបែកចេញពីគ្នា គឺ ១ណ្ណៃ ១ឆ្នៃ ១រសៃ ១ក្លិន ១ជីវិត ១ចក្ខុបសាទ ១ជីវិតិន្ទ្រិយ ១ រួមជាដប់ ១ ១ ១

សញ្ញាតិ ជា ឧក្ខិវិញ្ញាណ ; សេចក្ដីថា ឧក្ខិវិញ្ញាណ
មានបេតិសិកសម្បាយុត្ត ចំនួន ៧ បេតិសិក ដែលសិ
ចិនអាចបែកបេកអ្វីបាន គឺ ចំណុះ រវាងនា សញ្ញា
បេតិនា វេទនា ជីវិតិន្ទ្រិយ និង មនសិការ ដែល
ក្នុងចិត្តណ្ឌ បេតិសិកទាំង ៧នោះ ... បេតិសិកចំនួន
២ ក្នុង គឺ បេតិនា និង មនសិការ ជា ធម្មជាតិ ចូ
ច្រៃក្នុង សញ្ញាតិ ជា ឧក្ខិវិញ្ញាណ ។ ១.ខ. ចំណែកខាង
ផ្លូវ ត្រចៀក ផ្លូវច្រមុះ ផ្លូវមាត់ និង ផ្លូវកាយ
ក៏មានសេចក្ដីប្រហាក់ប្រហែលគ្នា និង ផ្លូវដូចគ្នានឹង
ខ.ធ. ធម្មជាតិ គឺ ធម្មជាតិដែលចូ ច្រៃក្នុង សញ្ញាតិ
ជា ធម្ម ; សេចក្ដីថា ធម្ម គឺ ធម្មយ៉ា ក្ដីមានជា
ធម្មជាតិ ចូ ច្រៃក្នុង សញ្ញាតិ ជា ធម្ម ។ ១.ឃ. មណោធាតុ
គឺ ធម្មជាតិ ដែលចូ ច្រៃ ក្នុង សញ្ញាតិ ជា មនោ ។
ង. មនោវិញ្ញាណធាតុ គឺ ធម្មជាតិ ដែលចូ ច្រៃ ក្នុង
សញ្ញាតិ ជា មនោវិញ្ញាណ ។ សេចក្ដីសង្ខេប ធាតុ
មាន ១៧ គឺ ៖ រូបធាតុ ឆក្ខុធាតុ ឆក្ខុវិញ្ញាណ
ធាតុ, សទ្ទធាតុ សោតធាតុ សោតវិញ្ញាណធាតុ,
ឆ្លុធាតុ ឃានធាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ, រសធាតុ
ជិវ្ហាធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ, ផោដ្ឋព្វធាតុ កាយ
ធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ, ធម្មធាតុ មនោធាតុ
មនោវិញ្ញាណធាតុ ។

ជ្រុះ - ឧក្ខិត ដែលបានសង្ខេបការ ដោយ ភ្ជាប ភ្ជាប

ក៏ប៉ះពាល់ ។ ចានមួយ យ៉ាងណា គឺ ភ្លេងក្រុង ក្រុង គឺ
ស្ថិតក្នុងកំពឹ ២ លីយ ១ ដងមួយ ដូចជាមួយ ១ ២ ១
ដ ២ ១ ២ ១ ២ ១

ទើបសៅមានទុក្ខខ្លះ ? ។ ដូចមានន័យថា ចិត្ត
មានទុក្ខសោះ សៅ ព្រៀងទេ ។ ២ - អនុញ្ញាតិ លោក
ដ្ឋាន ។ ទីវិមានមិនមានទុក្ខ ដោយប្រាកដ ។
លោកថ្នាក់ថា ឧត្តមវិមានបានដល់ក្នុងអនុញ្ញាតិ លោក
ដ្ឋាន ។ ពោលថា ១ = ១ម្នាក់ ។ ១ បានដល់ លោកនូវ ១ ឧត្តម
៤ ១ក្នុងវិមានថា "ក្មួនរបស់ ១ = ១ ១ ១ ១" ។ ១
ដ ១ ១ ១

កើតជាស់ជ្ជាសសៅជានដ្ឋិត ជៀមស់ដ្ឋិត
ណាលជ្ជ៍ យ ក ចិនជានសារ: សំ ១ ១ ១

នឹមិត្តទាំង ៤ យ៉ាងនេះ ការសម្រេចបានក្លាយជាកត្តា
ក្នុងចិត្ត លើយ លោកប្រៀបធៀបបានជាដូចជាការ
ស្ថាបនាវិហារ ការបំពាក់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ជាមុនសិន
សិន ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលតម្រូវកុំការយ៉ាងណា
ក្នុងនឹមិត្តទាំងនោះ ត្រូវយ ១ ន័យទី ២ : អានិសង្ស
របស់ឥទ្ធិបាទ ដែលមានជាប់ក្នុង បាទ១ និង
ក្នុង ចាន១ ១ ។ ១ ។ ១ ។

បានបង្ហាញនូវ ២តិ , ១២ដ្ឋ ក្នុងជ្ជ:- លោកក្តីរាយ
ជាយ៉ាងដូចកាលកំហុសនៅកាលមុន ដែលសារ៉ា បានបង្ហា
ញនូវ ១២ , ភាពជ្ជ:- លោកក្តីពោលថាត្រូវ ក្នុង
ភាពដែលសារ៉ា បានបង្ហាញនូវ ១២លេខ ។ រដ្ឋ ដ៏ទៃ
នូវវិធានធម៌នេះ រាប់ដូចជា ជ្ជ:ដ ១ ១ ១ ១
ជ្ជ:ដ ១ ១ ១ ១

ចិត្តវិញ្ញាណ ។ "លោត" ។ ក្នុងកិត្តសញ្ញានេះ ។ បច្ច័យ
ទាំងឡាយដែលជ្រុះក្នុង បច្ច័យ ៤ ប្រភេទ គឺ ភ
ន្ទមណាប្ប្ជ្ជ័យ ១ ខ្ញុំបានសិក្ខាយប្ប្ជ្ជ័យ ១ ភ
ន្ទ
ប្ប្ជ្ជ័យ ១ ដូចជា អត្ថិ បច្ច័យ ១ ជាដើម ។ ដូចជ
ា ជក្ខុវិញ្ញាណ , ការលើកមួយ ២ ២ ០ ០ ២ ០ ០ ២ ០ ០

លើកឲ្យតាន់ក្នុងវេជ្ជបណ្ឌិតជាសង្ឆ ជានកិលាសជាដើម
ហើយរក្សាជីវិតរួចបានវេជ្ជបណ្ឌិតនោះ ។
ព_ ១ ចិត្តសម្ដេចបញ្ញា បញ្ញារបស់បុគ្គលមានលា
ពិចារណាលើកឲ្យតាមពិតក្នុងសារធម៌ក្នុងចិត្ត
ប្ដូច ។ ២ ចិត្ត ៣ ១ ប្រសើរ ២ លាកិយចិត្ត
ការលើកឲ្យបុគ្គលលើកក្នុងអារម្មណ៍ ជ្ជាត់ លាស់
ដកស់ដើម ១ ការណា ការនោះ ២ ចិត្ត ១ ១
ដើមមិនមានកិច្ចអ្ដ ១ ១ ១

បដិច្ចសមុប្បាទធម៌ - ធម៌ដែលជាបច្ច័យដល់ភាពនៃអ្នក កើតឡើង
រាល់ៗបន្តបន្ទាប់ ។ ជាធម៌ជម្រុះប្រាប់បច្ច័យ
ដែលឲ្យកើតជាតិ ។ ជាតិ គឺសេចក្តីកើតឡើងនៃ
ភាពរូប ដែលរួមជាមានការផ្ទុយពីការបញ្ចូលជាមានក្នុងខ្លួន ។
ជាតិ គឺ បញ្ចូលជាមានក្នុងខ្លួន កើតមានអាស្រ័យ អវិជ្ជា
សង្ខារ វិញ្ញាណ នាមរូប សឬាយតនៈ ផស្ស: វេទនា
តណ្ហា ឧបាទាន ភព អាត , ធម៌ទាំង១១នេះ រមែងមាន
កើតក្នុងខណៈយ៉ាងមានហើយ ។ រាល់ក្នុងខណៈយ៉ាងមិន
រមែងមាន ។ កើតរាល់បន្ត្រាមិនលាប់ឈរ អាស្រ័យ
ដោយ អវិជ្ជា តណ្ហា ឧបាទាន ។ ទុក្ខដែលកើត
ចេញអំពី បញ្ចូលជាមានក្នុងខ្លួន គឺ ជរា មរណៈ សោកៈ
បរិទេវៈ ទុក្ខ មោមនស្ស ឧបាយាស , ទុក្ខទាំងនេះ
ក៏រមែងមានកើតរាល់បន្ត្រាយ៉ាងហើយមានដែរ ។ បដិច្ចៈ
សមុប្បាទធម៌ ជា ធម៌ "អកាលិកៈ" ដែលមានដែលមិន
កំណត់ការ ។ មិនដឹងថាការណាគឺនឹងមក "ជាតិ គឺនឹង
ទុក្ខ" ។ ឬក្ត្ររមានន័យបណ្តុះនាបញ្ជា ។ រមែងញ្ជាយ
ផ្តាច់ទោសក្នុងអង្គ ១ នៃបដិច្ចៈសមុប្បាទធម៌ ។ ដូច
ណាមួយ គឺ អវិជ្ជា តណ្ហា ឧបាទាន ; ពោលគឺ
លោភៈ ឬ អវិជ្ជា ឬ តណ្ហា ឬ ឧបាទាន ដោយ ជាមិ
ជាមានគឺ ជំនឿ ក្នុងមត្ត ។ ដូចនេះ ធម៌ មានមនុស្ស
ជាស្ត្រីជាដើម ។ ដូចនេះ ធម៌ មានមនុស្ស
ជាស្ត្រីជាដើម ។ ដូចនេះ ធម៌ ដែលមានមនុ
ជាស្ត្រីជាដើម ។ ដូចនេះ ធម៌ ដែលមានមនុ

បដិបទា - ផ្លូវបដិបត្តិ ៤ មជ្ឈិមា បដិបទា ផ្លូវបដិបត្តិ
មធ្យម ១ យ៉ាង ។ ពាក្យ ២ ដំណាលនៃ ១ ១ ១

អំណាចនៃនាគ: គោលៈគោចរ: ដីអ្វី ចេញ លោកឲ្យ
ឈ្នះ:ជា បញ្ចាក់ដ្ឋានមួយ ជ្រាស់ខាងលើ។ ចេញ ដី លេចក្តី
ត្រីវិស័យ ក្នុងទីលេ១. ត្រីវិស័យ ក្នុងមិនមានគោ១ ដីអ
ត្រីវិស័យ ក្នុងដីវ ១ ។

បានដ្ឋិតនៅ ណា ។ ឈ្នះ:ជាន ១ ១ បស់ទេវតា ។ ដ្ឋិតលើ
ទៅជាន់ ២ ។ ដ ជាន់ លើ ជ្ជ ក្នុងបណ្តា ជាន ទេវតា
ទាំងអ ជាន់ ។ ទេវតា ជាន់ ១ ១ ដ្ឋិត ១ ១ ណ ។ ១ ១ ១

បាបស្លឹកតាមវិជ្ជា ក្លាយជា សេរីត្ថិសាជាដើម, អំពើ
បាបស្លឹកតាមមគ្គាង្គ ក្លាយជា ត្រៃជ្ជវិមុត្តិជាដើម,
អំពើបាបទាំងពីរនេះ ការណៃបានត្រូវធ្លាក់ស្លឹ
ចាស់ ហើយ ។ ១ ។ ១ ។ ១

សន្ទុះរៀងមុខ ; ៣- ឥណ្ឌា ៖ ជម្ងឺណាត ជ្រមណាត ដ៏ធ
ស្ងាត សប្បាត្ត ; ក្ដណ សប្បាត្ត ; ៤- ម្ជុ ; ១ ៖
សេចក្ដីកំណត់ ; ១- ១ ; ២- ១ ; ២- ១ ; ១- ១ ; ១- ១ ;
ជ្ជ ; ១- ១ ; ១- ១ ; ១- ១ ; ១

ឆាយ ២ឆ្នាំ ១ ជ្រុងឃ ១ ជ្រុងឃ ១ ជ្រុងឃ

ញ្ញាំងមិនមានកុសលកម្មមិនមាន។ សេចក្ដីសង្ខេប ចូលរួមកើតឡើងនូវ ១ ១ ១

ត្រាសនីមួយមានក្នុងវិជ្ជាវិសារណៈ ត្រាសនីមួយ ។ ពាក្យ
ជាន ៤ គឺ ÷ ១- សញ្ញាពាក្យ អញ្ញាណនៃសេចក្តីជ្រៃ
ជ្រៅក្នុងវិជ្ជាវិសារណៈ ; ២- ទីរៀបពាក្យ
អញ្ញាណនៃសេចក្តីពន្យល់ក្នុងវិជ្ជាវិសារណៈ
ជ្រៅ ; ៣- សតិពាក្យ អញ្ញាណនៃសេចក្តីរលឹក
ដើរតាមរៀងៗក្នុងវិជ្ជាវិសារណៈ ; ៤-
សមាធិពាក្យ អញ្ញាណនៃចិត្តវិសុទ្ធសង្ខប់ក្នុង
ជ្ឈានវិសារណៈ ; ៥- បញ្ញាពាក្យ អញ្ញាណ
នៃសេចក្តីដឹងច្បាស់ក្នុងជ្ឈានវិសារណៈ ។
ពាក្យទាំង ៥ នេះ ជាជ្ឈានវិសារណៈ ១ ។
ជ្ឈានវិសារណៈ ជាតួជ្ឈាន គឺ ពោធិ្ឌ ៧ ។
ក្នុងមគ្គសាមគ្គី ពោធិ្ឌ ។ ជ្ឈានវិសារណៈ
ដ៏ធំនេះ ជាន ១០ ពួក គឺ ពួកខ្លួន ៤ ពួកអាយតនៈ
១២ ពួកធាតុ ១៨ ពួកឥន្ទ្រិយ ២២ ពួកសច្ចៈ
៤ ដ៏ធំ ពួក ជាដំណាក់ សម្ចុះ ១២ ។

ចម្លើយ- អំពីវិសាសនៃ ១ ១ ១. ដូចជា
ឧត្តមវិសិដ្ឋានប្រាកដ អំពីបាប ៥ យ៉ាង ជាន
អំពីសម្ចាប់សត្ត ១ លួចទ្រព្យ ១ ប្រាកដ ១
ដើរ ១ ១ ១

១ក្នុងបានមកវិញគ្រាន់តែ៖ លោកថា បញ្ញាវិនា ។ ឬក្នុងសមត្ថភាពនិងមិនមានបញ្ញាវិភាគ ។
ពោធិ្ស្ដ្ដ: - អង្គារនបញ្ញា ដែលត្រាស់ដឹងដោយធម៌ ។ មាន
៧ គឺ ÷ ១- សតិសម្ពោជ្ឌង្គ: អង្គារនបញ្ញាដែលត្រាស់ដឹង
ជានដោយ សតិបញ្ញាន ៤ ; ២- ធម្មវិចយ
សម្ពោជ្ឌង្គ: ឬ បញ្ញា អ្នកត្រាស់ដឹង ជានដោយ
វិបស្សនាញាណ ; ៣- វិរិយសម្ពោជ្ឌង្គ: អង្គារន
បញ្ញា ដែលត្រាស់ដឹង ជានដោយវិរិយៈ ; ៤-
ปีติ សម្ពោជ្ឌង្គ: អង្គារនបញ្ញា ដែលត្រាស់ដឹង គឺ
លោចក្ដីអរ ពេញចិត្ត ក្នុងធម៌ ; ៥- បស្សទ្ធិ សម្ពោ
ជ្ឌង្គ: អង្គារនបញ្ញា ដែលត្រាស់ដឹង គឺ ស្ងប់ភាយ
ស្ងប់ចិត្ត ; ៦- សមាធិ សម្ពោជ្ឌង្គ: អង្គារនបញ្ញា
ដែលត្រាស់ដឹង គឺ រៃចំណាសមាធិ ; ៧- ឧបេក្ខ
សម្ពោជ្ឌង្គ: អង្គារន បញ្ញា ដែលត្រាស់ដឹង គឺ
ឧបេក្ខាក្នុងកុសលាកុសលធម៌ ។ ពោធិ្ស្ដ្ដ: ដែល
ជានអង្គ ៧ នេះ ជានសតិសម្ពោជ្ឌង្គ: ជាប្រធាន
លើអង្គទាំងអស់ ។ លុតនេះ លើសតិរលឹកដឹងថា
ចិត្ត កំពុងក្រហាយ ឬ ក្ដីលំបាកវាត អង្គ ៣
ជានលើស គឺ ធម្មវិចយ វិរិយៈ និង ปีติ ។
លើសតិរលឹកដឹងថា ចិត្ត កំពុងរាយមាយ ឬ ក្ដីល
ភ្លើងកំណើតមកក្នុង សចាត់ និង ឧបេក្ខ ជានលើស ។ ពោ: លើកំណើត ខ្ពស់ៗ ២ និងមិនជានដ

ពោធិបក្ខិយធម៌ - ធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង (ឬវិជ្ជា)
នឹងជាគ្រឿងកំចាត់ឬកំចាយទុក្ខ ៧ ១ មាន ពាក្យធម៌
គឺ ៖ សតិបដ្ឋាន ១ មាន ៤, សម្មប្បធានមាន ៤,
ឥទ្ធិបាទ ១ មាន ៤, ឥន្ទ្រិយ ១ មាន ៥, ពលៈ ១ មាន ៥,
ពោជ្ឌង្គៈ ១ មាន ៧ នឹង មគ្គដ្ឋង្គិកមគ្គ ១ មាន ៨ ។
ដោយក្នុងពោធិបក្ខិយធម៌នេះ មានធម៌ ២ គឺ
សតិបដ្ឋាន ១ នឹង សម្មប្បធាន ១ ។ ទាំងពីរ
ជាគ្រឿងត្រាស់ជាមួយ នឹងអង្គធម៌ក្នុងមគ្គដ្ឋង្គិក
មគ្គ គឺ សម្មាសតិ នឹង សម្មាវាយាមៈ ។ ១ ១ ។
ក្នុងនេះ ក្នុងកំណត់ដីនេះ ។ ។ ។

ណេះ ព្រោះ យោងតាមអ្វី? ព្រោះ ធម៌ ជាសត្រូវ ត្រូវ ត្រាស
ដ៏ អ្វីណា ដែលបានជួយ ធម៌ ឲ្យ ក្លាយ ជាសុក្ខ ក្លាយ ជាខ្ជួ
ជ ជាដើម ។

ឧ.ឬ ចាត់ យកធម៌ - ធម៌ ដ៏ ប្រសើរ ជាងគេ ប្រាំ យ៉ាងមាន ។
ចាន ១០ គឺ ៖ ១. ទាន (ក) ជាដាក់ ឲ្យ ទ្រព្យ សារ ដ ដ ដ
(ខ) ជាការ ; ២. ទ ឃ្យ ១ ១ ១

ខ្ញុំបាទបង្ហើរ ២ជ្រកដោ ៣ ១ ១ ១ ១- ១- ១ ១ ១

សម្ភសលោក មានការមានវេទនាខ្លាំងណាស់ ដោយ
រូបភាព មាន ភ្លើងចំនួន ១០ ។ រីឯសក្តិសិទ្ធិ
សម្ភសលោក មានរូបារមណ៍ខ្លាំងណាស់ ដោយ
អ្ករូបភាព មាន ភ្លើងចំនួន ៤ ។ រីឯសក្តិសិទ្ធិ
សម្ភសលោក មានអារម្មណ៍ខ្លាំងណាស់ ដោយ
ការប្តីកវិជ្ជ - ។ ។ ។

ក៏ជាមនោម្ចាស់ ឬក៏ជាបញ្ជូម្ចាស់ ។ ខណៈដែលកើត មនោម្ចាស់ជាវិជ្ជមាន: ១ចាំមើលកត្តាមនោ ១ មនោម្ចាស់ ឬ កើតបញ្ជូ ម្ចាស់ជាវិជ្ជមាន: ១ចាំមើលកត្តាកាន្ទ្រាស្ថាន ១ បញ្ជូ ម្ចាស់ ។ ១ មនោ ម្ចាស់ជាវិជ្ជមាន: ១ចាំមើលបញ្ជូ ម្ចាស់ជាវិជ្ជមាន: ដ៏ជាមានន័យ ១ ១ ១

ភាគភូមិ មាន ៥៤ ភូមិ ជិតខ្លះដីកសាំ ឲ្យកើតក្នុងភាគភាព ២ដងម៉ាបកលេញ ២ ១១ថ្ងៃ ១ តាមកម្ពស់ ក្នុងសារ ក្នុងរាជ្ជ ដី អម្ពាយ ភូមិ ៤ ថ្ងៃ ១ និងភាគ ក្ដ ១ ១ ១

ដោយសារបានមកដល់ជុតណា ដែលសាស្ត្រាចារ្យមកដល់ និងពាន់
លើកពួក។ សេចក្ដីសង្ខេប ដូច្នេះបានក្លាយជាភូមិណា
ដែលកន្លងមកមានកើតក្នុងទីស្ថាន ដែលមានអ្នកនាមកម្ម
ដែលហៅថា "ជ្ញាន" ឬ "ភូមិកំណើត" ដូចជា
ភូមិនរក ភូមិតិរច្ឆាន ភូមិអសុរកាយ ភូមិតិរច្ឆាន,
ភូមិមនុស្ស ភូមិទេវតា, ភូមិរូបព្រហ្ម , ភូមិ
អរូបព្រហ្ម ដែលសុទ្ធតែជាភូមិកំណើតទាំងអស់ចំនួន
៣១ ភូមិ សរុបចូលក្នុងកាត ១ ។ ល្អមមើល
ពាក្យ ២ ។

ភោជនៈមត្តញ្ញូតា - សេចក្ដីដឹងច្បាស់ក្នុងការបរិភោគ
ភោជនៈ ។ ជាក្ដីសមាន ភោជនៈមត្តញ្ញូតា ជាន់ដ
ក្នុងកាន ២ ។

មត្តិវាទី - ដំណើរដ្ឋវចិត្តរបស់ជុតណា ដែលកន្លងមកលើពួកក្ដ
ម្ភ ។ ល្អមមើលពាក្យ ២ ដ ២ ។ ២ ។ ២ ។

តាមបរិកម្មវាស់ដើមចរិត ១ត្រូវតែតាមមក្ខ ២ យ៉ាង
ក្នុងដំណាច ;

ខណៈទី ៤ : គោត្រ ក្នុងដំណាច ដំណាងផ្កាយ ២ ១ ២ ១ ២ ១

មរណៈ - សេចក្តីវង្វាន់ ឬ ស្លាប់ ។ មាន ៣ យ៉ាង គឺ ÷
១- សមុច្ឆេទមរណៈ សេចក្តីវង្វាន់ក្នុងវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់ត្រូវ
អារម្មណ៍ ; ២- ខណិកមរណៈ សេចក្តីវង្វាន់ត្រាប
ខណៈជិតដួលនិងស្លាប់ភ្លាមៗ ; ៣- សម្មតិមរណៈ សេចក្តី
ស្លាប់ដោយសារមនុស្ស ក្នុងជាតិ ដោយសារ ស្លាប់ ១ យ
ដោយសារ ១ ។ ។ ។

ឫទ្ធិតេជៈ - សេចក្តីខ្លួន ១០ យ៉ាង មានដូច ឫទ្ធីមីដ្ឋី ១, ឫទ្ធាសង្ខារ: ១, ឫទ្ធាវាត ១, ឫទ្ធាកម្ពុ: ១, ឫទ្ធាអាសីវ: ១, ឫទ្ធាវាយាម: ១, ឫទ្ធាសតិ ១, ឫទ្ធាសមធិ ១, ឫទ្ធាញាណ ១ នឹង ឫទ្ធាវិមុត្តិ ១ ។

មេជុំនស់លោត - សេចក្តីត្រៃកអរ ការកសម្ដុំនៅ មាន ៧ យ៉ាង គឺ ÷ ១. សេចក្តីត្រៃកអរក្នុងការសម្ដែងប្រាជ្ញា សើចញ្ចាកញ្ចាយ ដាមួយ ដាមួយ ២. សេចក្តីត្រៃកអរ ឬជ្រាបច្បាស់ដែលមាន ការតស៊ូ ដាសើម ទាមាត្រ ; ៣. សេចក្តីត្រៃកអរ ក្នុងអាការ: ដែលមាន សំណួរ សម្ដីដ ញ្ជាក់ចុះ ដាសើម ដាក់ មាត្រ ; ៤. សេចក្តីត្រៃកអរ ដោយ ត្រាន់ តែ ១ ២ ០ ០ ០

ឆោមៈ - ន័យទី១: ការណៀកចូលជ្ជិ។ ឆោមៈ ជ្ញានដឹង
សេចក្តី លាន់ លាង ក្នុង សម្ជ្ញតិ សង្ខ: ក្នុង សេចក្តី ស្ទាត់ជ្រៃ
ដ្ឋិ ក្នុង សេចក្តី ភាយ ឆាយ ។ ន័យទី២: ការណៀ ក្នុង
ភាពជ ១ ១ ១

ទីមួយ ១ខែមួយ មាន ១០ថ្ងៃមួយ ១ថ្ងៃមួយ មាន ២០០
ឆ្នាំ ដកក្នុងស្ថាន ។

យោគៈ - ឈ្មោះ ឈ្មោះ ១ យ៉ាប់ តាមក្នុងវិជ្ជាសំណាង ១ មាន
៤ យ៉ាង គឺ ÷ ១ យោគៈ ឈ្មោះ ឈ្មោះ គឺ ១ យ ១ ១ ,
២ យោគៈ ឈ្មោះ ឈ្មោះ គឺ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ទ្រូបបង្ហាញ ១ ១ , ៣ យោគៈ ឈ្មោះ ឈ្មោះ គឺ ១ ១ ១ ១ ,
៤ យោគៈ ឈ្មោះ ឈ្មោះ គឺ ១ ១ ១ ១ ។

ទ្រូប - ១ សាវ៉ៃ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

ទៀតសរសេរ ១ ២ មានសកម្មភាពចិត្ត ១០ នឹងអាហារ-
ដែលនឹងញ្ជាក់ជូនរូប ៧ (ចិញ្ចៃ: ភក្ខ រស ខ្យល: បច្ចុ
ប្បន្ន គតិ ឱកាស ទាយ) នឹងអាការៈជាតុ ១
រូបមានចំនួន ៩ នេះ កើតអំពីកម្ម ចិត្ត ១០ នឹងអា
ហារ ; នឹងលក្ខណៈរូប ៤ ២ មានលក្ខណៈ ១ ២
ស្ថិត ១ ១ ១

មនុស្ស មានវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែ មិនអាចធ្វើដំណើរ
ទៅណាបានទេ ។ មនុស្សទាំងពីរ នាក់ៗមានអារម្មណ៍
ក្តៅ សំរេចកិច្ចការ ជួយ គ្នា ។ ។ ។

វិវិត្ត១ (ជតុជាតុ -) ការមួយណា ១ នៃការមួយណា ក្នុងចំណោម
ទាំង ៤០ លាមក្លាយជាស្ថានភាពជាក្បាច់ ជាមួយ ជំនឿ
ក្នុងវិវត្តជ្រាបនេះ ។ ជំនឿ ជតុ ក្នុងវិវិត្ត១
គឺ អំណាច់ជ្រៃ ណ្ដើយ ។ ជា ពាយ៖ នៃ ណ្ដើ
ជា សភាវៈ ផ្ទុកនូវ ធាតុ ៤ ១ គឺ ធាតុដី
ធាតុទឹក ធាតុភ្លើង ធ្លាក ធាតុខ្យល់ ។ ជាមួយ
ត្ថ ជា សារ៉ា ១ ការ ការ ។ ពីតត្រូវ ១ ស្ត្រី ១ ណ្ដើ
ជាតាបិតា ។ ជានសេចក្ដី ១ ១ ១ ១ ១ ១
ការ ១ ។ ធ្លាក ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ក្នុងណ្ដើ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
ជ ១ ១

មណ្ឌលមួយ ឈ្មោះ មណ្ឌលញាតិដ្ឋិនៈ ដែលមានការកំណត់
អាសអារម្មណ៍ក្នុងមណ្ឌលមួយ ; ២- ជវនៈ ការកំណត់
ពាយយកនូវអារម្មណ៍ ដោយកម្លាំងក្លាហាន ដោយ
មហាប្រាជ្ញា ; ៣- តទារម្មណៈ ការតាមរាប់យក
ឬ ចាប់យកអារម្មណ៍ ដែលកើតឡើងពាយយ
ចាប់យក ។ ២ ញាណ ការតាមដឹងមាន ៣ គឺ ១ សន្ទនៈ
ការសំដៅ ២ និងការ ២ ខណៈ ។ ។

ទីជ្ជិតដ្ឋិ - ២ ខណៈ យ៉ាងណាមិញ ដែលជ ជ្ជ ក៏ជាដ ដ ដ ក៏
ការចងក្នុងមួយ ទីជ្ជិតដ្ឋិ ចាន ២ ១ ២ ខណៈ ជ ជ្ជ
ដ ដ ដ ១ ២ ២ ១ ២ ២ ១ ២ ២

ជ្ជតិ គោះ គឺ មហាភូតវាយុ ១ ខណៈ, ជីវិត ១
ខណៈ ឥណ្ឌ្រិយ សមាសម្ភៀ ២ ខណៈ ។ ក្នុងបញ្ចភ្លេ
ត្ត ។ បើមានការប៉ះខ្ទប់ហើយ ផ្ទៃ បញ្ចភ្លេ
ត្ត ១ ១ មិនកើតឡើងទេ ។ គោះ ឈ្មោះ ថា ផ្ទេ
ការ ។ ណ ។ ដ ។ ១ ១ ១

បញ្ជា ។ ដូចសេចក្តីលើកឡើងខាងលើ ដោយសារតែ
ឃើញការលោតផ្លោះ ក្នុងតួនាទីនៃកម្មករ ជ្រាមទ្រូ,
ស្ថានភាពកម្ម និងសមត្ថភាពសង្ខារ ។ ការកត់ត្រាបាន
ទៅបម្រុងការងារ លើក ដោយ ខ្ញុំ ។ អាយុតាម ១២
ភាគ ១៧ ។ ដោយ ១២ . ១ ។ ១ ។ ១ ។

វិជ្ជាកម្ម - ជំនួញវិស័យរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពជំនួញ ឬ
ក្នុងសកម្មភាពជំនួញ។ វិជ្ជាកម្មជំនួញមាន ៣ គឺ៖ អាចារ្ត
វិជ្ជាកម្ម ១៤ សោកិយវិជ្ជាកម្ម ១៧ និង
សាស្ត្ររដ្ឋវិជ្ជាកម្ម ៤ ។ អាចារ្តកវិជ្ជាកម្ម ១៤
គឺ អាចារ្ត អក្ខរៈ វិជ្ជាគណៈ និង អាចារ្ត
ក្នុងសិល្បៈ ។ ជំនួញរៀបរាប់ពីការ ដាំ
ឬ ណែ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ សោកិយវិជ្ជាកម្ម ១៧
(ឆមាសិវជ្ជា ៣, ត្រីមាសិវជ្ជា ៣, ទ្វិមាសិវជ្ជា
៤) និង សង្ខ្យាសាស្ត្រ ២ (ក្នុងសម ១ និង ក្នុ.
សម ១) ជាជំនួញ ឲ្យ ស្ថិតក្នុង ការ ឃាត់ ដី
ជជ្ជិតស្ងួតក្ដៅ ការ ជ្ជួញ ដូរ ដី ។ សាស្ត្ររដ្ឋ
វិជ្ជាកម្ម ៤ ជាជំនួញ សាស្ត្រ ដែ ដ ក្នុង
 បច្ចុប្បន្ន ។

ទ្រឹតវិតណ្ហា - សេចក្ដីអន្ទះអន្ទែងចង់ ឲ្យ ។ រៀបរាប់ ២ និង
ចំនួនវិ ស្ត្រ ១ ។ ១ ។ ១ ។ ជាការ ។ ។ ជាជំនួញ
ជំនួញ ២ ១ ១ ១

សមាធិ លោកថា វិនិច្ឆយ វិមុត្តិ ។ ៣- សេចក្តីប្រជុំ
ផ្តិតជាកកិសណៈ ១ រាន ១ ១ ១

ក្នុងរឿងៗ ដូចជាសិល្បៈនិងវិជ្ជា ... ដើម្បីកុះបាន
ក្នុងមគ្គសង្ខេប ; លើកលន្ទាយមកក្នុងតាមយកមនុស្ស
លក្ខណៈជាអាទិ៍ ... ឧទ្ទេ=ថា ស្តាប្ញ ... ដ
ដូចជាកត់ត្រាសរសេរ ... ។

ទ្វារ ... ។

ទ្វារ - ... ។

ទ្វារ - ... ។

ទ្វារ - ... ។

ទ្វារ - ... ។

ទ្វារ - ... ។

ក២ ១ ១ ១

ន័យទី ៤ : ភាពសៅក្នុងភាពវង្វាងមានគាមិ ណាកុះ
ក្នុងដែលសេចក្ដីដាច់ដោយឡែកក្នុងការមួយណាដែល
ជាក្នុងប្រាជ្ញាតែម្យ ។ ន័យទី ៥ : ភាពសៅក្នុងភាព
ងងឹតមានក្ដ្ល ណាកុះមិនចានសេចក្ដីមានប្លាយ ។
សង្ខារធម៌ - សង្ខារធម៌ មានលក្ខណៈកើតឡើង ឲ្យ : ធាតុ ១ ជ្ចីយ
ណាស់ដែលមានកើត ។ ក្នុងដែលជីវិត ១ ដូចជាកាយ និងរូប ។
ល ។ : ដ្ឋានដ្ឋានដ្ឋានដ ។ ន័យជ្ចីយ ១ សង្ខារ
ធម៌ មាន ៣ ៖ ១- ឧត្ដមកាលសង្ខារ ក្នុងដែលក្នុងកាមាវចរកុសល ដ្ឋានដ្ឋានក្នុងកាមាវចរកុសល ; ២- មជ្ឈិម
ភាពសង្ខារ ក្នុងដែលក្នុងមហគ្គតកុសល ; ៣- ទន្ទមភាពសង្ខារ ក្នុងដែលក្នុងមហគ្គតកុសល ។
សន្ធតិរូប - រូបមានលក្ខណៈ ១ ១ ១

សប្ប៉ារៃសកម៌ - សកម៌ជាសប្ដិសម្ដីដ៏ល្អ ១ យ៉ាងគឺ ការមិនញ៉ាំងសេចក្ដីស្លាប់ឲ្យកើតមានដល់ជីវិត ។ សប្ប៉ារៃសកម៌មាន ៧ គឺ សច្ច ចាគ ១ ត្ថ្ជ ១ ពាហ ១ ១ សន្ដិ ១ ១ ១

ក្រុម បរិសោធ - លាភ បរិសោធ - ឈ្លោះ បរិសោធ
ការងារ បរិសោធ - ទីកន្លែង បរិសោធ - ញាតិ បរិសោធ
អាហារ បរិសោធ - ភ្លៀង បរិសោធ - ទីលំនៅ បរិសោធ ;
សៀវភៅ ៣ : ឆ្លៀតប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងលក់អាហារ ដើម្បី
ចំណីនៃកម្មវិធីនៃសាលាកីឬកីឬចំណីនៃ ។ ចូលក្នុង
ជ្រានចំណីនៃសមបិកកម្មវិធីសៀវ ។ ឆ្លៀតចំណីនៃ ដែលក្ស
ណាកម្មវិធី ដោ លំដាប់ក្នុងមានស្ថិ ។

សម្ភូតប្ញាណ - សេចក្ដីញាណ យោគ ដោយប្ញិ ៣ ។ យ៉ាង
គឺ ១ - សំវរប្ញាណ ញាណយោគ ការពារ អកុសលធម៌
ដែលមិនមានកើតកុំให้កើតឡើង ដោយវិធីសង្រួម
នូវ ស្ទាត់ ១ ; ២ - បហានប្ញាណ ញាណ
យោគ លះ បង់ អកុសលធម៌ ដែលកំពុងកើត ជាន
ដោយវិធីសង្ស្ត ។ ២ ; ៣ - ភាវនប្ញ
ជ្ញាន ញាណយោគ ចំណីនកុសលធម៌ ដែលមិនមានកើត
ឲ្យកើតឡើង ដោយវិធី ក - ខ - ឃ - ង ; ៤ - អនុរក្ខ
ន ប្ញាណ ញាណយោគ រក្ខាកុសលធម៌ ដែលកើត
ជាន ចេញ ឲ្យ ចំណីនៃ ;ដ ឡើង ។

សម្ភារ ដ ដ ។ - ភ ដ ១ ២ ២ ២

នឹងមិនមានគ្រប់ៗ ជួរមុខ ។ បើសិកខុតា តើតជាមួយ
អកុសលចិត្ត ក៏ជា មច្ចរៈសមាធិ, បើសិកខុតា តើត
ជាមួយកុសលចិត្ត ក៏ជា សម្មា សមាធិ ។ ដោយ
ប្រការណា តាមរយៈពាក្យ បានសិកខុតា ដេតសិក
តាំងសៅ ជាប់ជួយ ។ លោកបានកត់ សមាធិ ជា ៣
ជាន់ គឺ ÷ ១. ខណិកសមាធិ តាំងចាំក្នុងអារម្មណ៍
ជាន១ បានតែ ; ២. ឧបចារសមាធិ តាំងចាំក្នុងអ
ារម្មណ៍ ជាន១ ស្ទះ ; ៣. អប្បនាសមាធិ តាំង
ចាំក្នុងអារម្មណ៍ ជានយូរ រហូតយប់ជួយ ២ ថ្ងៃ ជួយ
ជួយ ។ ។

ស៊ីល - ភេទ្ធ ជាតិ ២ ដែលញ្ជាំ ១ ការយ ១ ១ ១ ១ ១
ជានជាស់ ១ ១ ១ ១ ១

សិលាឫស្ស បារាមាស - លោកស្ដីប្រការ សិលាវត្ត របស់ក្ស ។
សិលាវត្ត ដ៏ លោកស្ដីក្ដាប់ ប្រតិ ត្ត ការ យកគ្ម
ទ្ធ្ម ប ក្ម ដ ដ ។ ជានតាដ ( ) ( ) ( )

សោតទសកៈ ផ្ទុកនូវសោយ ២ រួមនឹងញ្ញេតិ ១ ,
សោតបសាទ ១ ២ និង ២ ២ ២ ។

សោតបសាទ - សោតបសាទ ជាស្ថានរបស់ត្រចៀក ។ ដូច
បសាទ ១ សំរាប់ជ្រះ ពាល់ ត្រូវ ១ ២ ២ ២

លើកឲ្យកាយជាងារបស់ខ្លួន ; ២- រ៉ាងកិច្ច លោកគ្រូ
ការងារ ; ៣- ស្ងាត់ឆ្ងាយ ១ លោកគ្រូ ១ ១ ១
ស្ងាត់ ; ៤- ការជួយ ១ លោកគ្រូ ១ ១ ១
ការ ; ៥- ព្យាបាល ១ លោកគ្រូ ១ ១ ; ១- ប្រជាជន
ជ ១ ១ ១ ; ៧- ១ ១ ១ ១ ; ៨-
ទ្រ ១ ១ ១ ១ ; ១- ១ ១ ១ ១ ; ១០- ១ ១ ១
លោកគ្រូ ១ ១ ១ ១

ពោលៈ ទោចៈ ទាំងពីរនេះ ជាអកុសលវេទនា ដែល
អណោតៈ អពោលៈ អទោចៈ ទាំងពីរនេះ ជា
សោភណវេទនា ។ អកុសលវេទនា ផ្តល់កំណើតនៅ
ក្នុងអបាយភូមិ ។ សោភណវេទនា ផ្តល់កំណើតនៅ
ក្នុងកាមសុគតិភូមិ ជាអាទិ ។

អកុសលចិត្ត - ចិត្តណា អកុសលដែលប្រកបដោយអកុ
សលធម៌ ។ អកុសលធម៌ដែលប្រកបជាមួយនាក្នុងចិត្ត
ហ្នឹង អាស្រ័យលើយកជាលក្ខណៈ ១ មាន បាមោជ្ជ
ទាំងផ្លាកខាងក្រោម ទាំងផ្លាកខាងលើ ។ ស្រមៃមើល
ពាក្យ បាមោជ្ជ ។ អកុសលចិត្ត រមែងសម្បយុត្ត
នឹងអកុសលវេទនាតែមួយ ។ អកុសលចិត្ត
មាន ១២ គឺ លោភមូលចិត្ត ៨ (ទិដ្ឋិសម្បយុត្ត
៤ ទិដ្ឋិវិប្បយុត្ត ៤), ទោសមូលចិត្ត ២ (ឧបាយ
សម្បយុត្ត អសង្ខារិក និង សសង្ខារិក) ហើយនិង
មោហមូលចិត្ត ២ (វិចិកិច្ឆាសម្បយុត្ត និង ឧទ្ធច្ចៈ
សម្បយុត្ត) ។ អកុសលចិត្ត រមែងនឹងកើតជាសត្វ ១
កើតក្នុងអបាយភូមិ ។

អញ្ញសិត្តកបត្ត - ជ្រុងមានអត្ថ ៨ សំរាប់ បរិបត្តិ ដើម្បីមាន
ព្រះនិព្វាន ។ អង្គទាំង ៨ នោះគឺ ÷ ១- សម្មាទិដ្ឋិ
ជ្រាបត្រូវ អរិយសច្ចៈ ៤ គឺ ទុក្ខ ដឹងពីទុក្ខ
ដឹងសមុទ័យ ដឹងនិរោធ ដឹងនូវមគ្គ ១ ២- សម្មាសង្កប្ប
ត្រិះរិះ ប្រសើរ គឺ ត្រិះរិះ ចេញ ចាកកាម.

ធ្វើ៖ ១៖ មិនញ៉ាមាន និងធ្វើ៖ ២៖ មិនលៀតលៀន ;
៣- សម្មាវាចា ពាក្យសម្តីសោះ គឺវៀរអកុសល
ទាំងកម្មបថ ៤ (ពាក្យកុហក, ពាក្យទូសោះ, ពាក្យ
ញុះញង់ និងពាក្យគ្មានប្រយោជន៍) ; ៤- សម្មាកម្មន្ត
ប្រកបការងារប្រកប គឺវៀរអកុសលកាយកម្មបថ
៣ (សម្លាប់សត្វ, លួចទ្រព្យគេ, ប្រព្រឹត្តកន្លងប្រ
ពៃណី) ; ៥- សម្មាអាជីវៈ ចិញ្ចឹមជីវិតប្រកប
គឺមើលស្តាប់ ចាត់ ប្ដូរ ដូរ ណែនាំ ១ យ៉ាង
ដោយត្រូវ ១ ប្រាសចាកគឺអកុសលក្នុងខ្លួន ដ៏ទាប ដ៏
អាក្រក់ លាមក ; ៦- សម្មាវាយាមៈ
ព្យាយামប្រកប គឺព្យាយামនាំអកុសលកម្ម
មិន១ កើត ឡើងបាន ព្យាយាម បន្ទាបអ
អកុ
សលធម៌ ដែលកំពុងកើត ព្យាយាមចំណែកកុសល
ធម៌ ដែលមិនទាន់កើត ១ កើតឡើង ព្យាយាម
ថែរក្សាកុសលធម៌ ១ ដែលកើតហើយ ១ ;
៧- សម្មាសតិ ការចងចាំ ប្រកប គឺ ការណា
ឃើញ ១ ១ ១

ដាស់ចិត្ត ដោយសារតែ ក្តីមិនសប្បាយ ក្តីមិនសប្បាយ
ក្នុងសត្វ និងមិនសប្បាយក្នុងធម៌ ។

អត្ថតិណាមចានុលោភៈ - សេចក្តីចង់ចង្អុលធ្វើ ធម៌ដ៏ល្អ
ពីក្រោយ ហើយមានន័យតាមខ្លួន ឬក្លាយជាគ្រូ ។
ដូចជាអ្នកចង់ចង្អុលធ្វើ អ្នកដទៃតាមក្នុងសាសនា
ចង់ឲ្យគេ ចង់ចាប់ចិត្ត ចង់ឲ្យគេ ចាត់ទុកជាគ្រូ
ជាដើម ។ ចង់ចង្អុលធ្វើ ធម៌ដ៏ល្អ ដោយសារ
ការចង់ ចាត់ទុកជាគ្រូ ។ ដូចនេះ ជាមិនល្អ
ពេក ចៀសកាបពេក ចិត្តនាំអ្នកប្រតិបត្តិ ទៅ
ដាស់ បរមសុខវិញ ។

អត្ថធម៌ - ធម៌ដ៏ល្អ ប្រកបដោយ ប្រាជ្ញា ហ្ស
ខាងស្តាំ ឬ ទៅខាងឆ្វេង - ព្រោះវាមិនមានតណ
ភ្ជាប់ ពោះ ។ ។ សម្រាប់ មើលពាក្យ ភាពសុខ
ក្នុលោភៈ ជាមិនពាក្យ អត្ថតិណាម ចានុលោភៈ ។
ប្រកួត ប្រជាជាន ។ - ។ ។ ។

ព្រះជាម្ចាស់ ។ ដើម្បីបានអាត្មាភាព លំនៅជាប្រយោជន៍
ដ៏ជិះជាន់ ព្រោះថា លើកម្ពស់ណាមួយ ដែលមានចិត្ត ដ៏ធំ
អាត្មាញ្ញានេះ លើយ ។ ក៏ណាស ដ៏ធំ ជាវត្ថុ ចេញ ចេក
ដ៏ធំ ។ ទ្រឹងបានស្ថិតប់ទ់ល ជានិច្ចយ ។ ក្ស ម ម៉ាក
ពាក្យ ដ ចិត្ត ។

អប្បនាចិត្ត ។ ចិត្ត ប្រកបដោយអប្បនាសមាធិ ។ ដ ចិត្ត ជ
ដ ដ ក្នុងអារម្មណ៍ ជានយ៉ាង ។ ។ អប្បនាចិត្ត ជានមួយ
ជ ដ ណ ដ ណ ។ ណ ។ ណ ។ ២២ ។ ដ ។ ណ ។ ណ ។ ។
ណ ។ ។ អប្បនាចិត្ត ២២ ។ ជ ដ ប្រកបដោយ ណ ។ ។
ជាន ១ ចិត្ត ។ ។ ១ ។ ១ ។ ១

ដែលប្រកបដោយគ្រប់ចាន ៤ ចិត្ត គឺ សោតាបត្តិ ១ សកទាគামិ ១ អនាគামិ ១ និង អរហត្ត ១ ។ បញ្ចមជ្ឈាន ក៏ មាន ១ ។ ចិត្តទាំង ៤ នេះ ជាចិត្ត ក្នុងឈាន បញ្ចមកន្លះ ។ សរុប អម្ពាតចិត្ត ដែលកើត ក្នុងឈាន ចតុត្ថ ន័យ មាន ៤០ ចិត្ត ដែលកើត ក្នុងឈាន បញ្ចមកន្លះ មាន ១៧ ចិត្ត រួមជា ៥៧ អម្ពាតចិត្ត ។

អម្ពាមញ្ញា - ធម៌ដ៏ប្រសើរ ដែលបុគ្គល ផ្ទាយ ទៅ ដោយ ឥតចំពោះ ។ ២ ។ ជានិច្ច ការណ ២ យ៉ាង ១ ជាតិ ១ ដែលជាគ្រឿងបាវចរធម៌ ឃ៉ាំងទ្រង់ លាយ ដល់ សត្វ ទាំងឡាយ ។ ការណ គឺ សេចក្តី ស្រលាញ់ ដល់ សត្វ ឥតវិនាសឡើយ ។ ដែលគ្រាន់ ទុក្ខ ត្រូវ ស្ងាត់ ។ ២ ។ ជាតិ គឺ សេចក្តី អបអរ សាទរ ដល់ សត្វ ដែលជាន ក្នុងសម្ផ្ទ ។ ជាន លាភ យស ឲ្យ ដាស់ ដ ។ ២ ។ ជាតិ ២ ។ ជាតិ ២ ។ ២ ។ ២ ។

៣- សកវាតាមិមត្តបុគ្គល បុគ្គលដែលកំពុងមានក្បួនរកសកវាតាមិមត្ត ដែលមិនមានរកឃើញ; ៤- សកវាតាមិផលបុគ្គល បុគ្គលដែលមានឃើញក្នុងសកវាតាមិមត្តញាណ ក្នុងចន្លោះ; ៥- អនាតាមិមត្តបុគ្គល បុគ្គលដែលកំពុងមានក្បួនរកអនាតមិមត្ត ដែលមិនមានរកឃើញ; ៦- អនាតាមិផលបុគ្គល បុគ្គលដែលមានឃើញក្នុងអនាតាមិមត្តញាណ ក្នុងចន្លោះ; ៧- អរហត្តមត្តបុគ្គល បុគ្គលដែលកំពុងមានក្បួនរកអរហត្តមត្ត ដែលមិនមានរកឃើញ; ៨- អរហត្តផលបុគ្គល បុគ្គលដែលមានឃើញក្នុងអរហត្តមត្តញាណ ក្នុងចន្លោះ ។

អាយសង្ខេប - សេចក្តីពិតដែលជាអាយបុគ្គលមានដប់ប្រាំ។ សេចក្តីពិតគោលបាន ៤ គឺ ១- ទុក្ខសង្ខេប សេចក្តីពិតគឺទុក្ខ ដែលបុគ្គលគប្បីកំណត់ដឹង; ២- សមុទយសង្ខេប សេចក្តីពិតគឺ ចេតនាឲ្យកើតទុក្ខ ដែលបានដល់តណ្ហា ១០៨ ដែលបុគ្គលគប្បីលះបង់ចោល; ៣- និរោធសង្ខេប សេចក្តីពិតគឺ សេចក្តីរលត់ទុក្ខ ដែលបុគ្គលគប្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់; ៤- មគ្គសង្ខេប សេចក្តីពិតគឺ ផ្លូវបដិបត្តិ ដែលគប្បីកំណត់ទុក្ខ ដែលបុគ្គលគប្បីបដិបត្តិ ឃើញមានសង្ខារ ។ បុគ្គលដែលមានគ្រាសដ៏ធំ អាយសង្ខេបទាំង ៤ នេះ តាម

ព្រះសញ្ញាញ្ញាតុជ្ជ ឯ ព្រះសាវ៉ាកតុជ្ជ ។
អវជ្ជនកិច្ច - កិច្ចរាត់ផ្តាច់ចិត្តអារម្មណ៍ - ចក្ខុវិញ្ញាណ ជ្ម
ការ ។ អវជ្ជនកិច្ច ឯ កិច្ចរបស់ បញ្ចទ្វារ
ភវង្គ ។ ១ យសោទ្វារ ។ ១ ។ ១ ។ ១

ឬ បន្ទាបខ្លួនវិញ, ២. ការលាន់ពាក្យ ការកាត់ក្រចកដៃ ជ្រើសរើសដាស់ សម្បុរស, ២. ការលាងពាក្យ ១ ; ២. ការដឹងប្រមាណក្នុងការនិយាយ ។ ៥ ។ ទាំងអស់ នេះ ហៅថា អាចារៈ ។ ឬ ក្នុងការក្សាសីលក្ខ ១ ២ ១ ២ ១ ២

ក្នុងបញ្ចូលនូវ ; ៣- មហាន្ធការមួយណា អាចមួយណាមានអង្គាំងខ្លាំងល្អម ដែលធ្វើជាតិ្ត កើតបានត្រឹមតែ ៦ ទីជី (ត្រឹមដូចនេះ) ក្នុងបញ្ចូលនូវ ; ៤- អតិមហាន្ធការមួយណា អាចមួយណាមានអង្គាំងខ្លាំងល្អ ដែលធ្វើជាតិ្ត កើតត្រប់ទាំង ៧ ទីជី (ត្រឹមតាមដូចនេះ) ក្នុងបញ្ចូលនូវ ; ៥- អតិភ្លុតការមួយណា ដូចការមួយណាដែលកម្ចាត់ដែលមិនមាន ដែលធ្វើជាតិ្ត កើតបានត្រឹមតែ ២ ទីជី (ត្រឹមដូចនេះ) ក្នុងចតុក្ខនូវ ; ៦- ទីភ្លុតការមួយណា ដូចការមួយណាដែលដែលមិនមានសើយបាត់ មួយណា ដែលធ្វើជាតិ្ត កើតត្រប់ទាំង ៣ ទីជី (ត្រឹមតាមដូចនេះ) ក្នុងចតុក្ខនូវ ។ ដូច្នេះ ដោយកំណត់ដែលមិនមានថា ខណៈណាដែលហេតុទាំងពីរ ក្នុងណា មិនមានតាមកើតមាន ខណៈនោះ ការមួយណា ដើរបានការមានរបស់ខ្លួនណាណាតុ ។ ដែលវាជាតុសាមញ្ញ ។ ខណៈណាដែលអ្នកណាហេតុ កើតមានក្ដីមិ ខណៈនោះ ការមួយណា នោះ ។ ក៏ជាបញ្ជីលនូវ ។ ដូចជាតិ្ត ។ ដែលកំណត់ ។ ដែលកំណត់ ។ ដូចជាតិ ។ ។

ការវិនាសធម៌ - ក្នុងនាមជាមិនមានរបស់សត្វ ។ ។ ។

ដោយសារ ប្រធានមិនបាន ។ ក្នុងទីនេះ លោកពោលថា ភិក្ខុណាមួយ ដឹងច្បាស់ណាមួយ ក្នុងចិត្តភិក្ខុ, ភាពណាមួយ ដឹងច្បាស់ណាមួយ ក្នុងការកាន់ភាពណាមួយ, ទីណាមួយ ដឹងច្បាស់ណាមួយ ក្នុងចិត្ត ដែលនៃភាពណាមួយ ។ ដូចលោកបំណូមពរ ថា សំណារ ។

អាសវៈ - ភិក្ខុណាដែលកម្ចាត់ចេញ ពីក្នុងចិត្ត នូវបាប ។ ដូចលោកបានសង្ខេបភិក្ខុ ១ ក្នុងក្នុងសន្ធានមក ។ ការលេចមកដ្ឋាមណាស់ ។ ១ ។ អាសវៈ ១ ។ ១ ។ ១ ។

កម្មដ្ឋានកុសល ដ្ឋានអកុសលដ្ឋាន អព្យាកតៈ ។ ដ្ឋានណា
ដ្ឋានមានបច្ច័យនៃ "ចិត្ត-ចេតសា"; ៤- ការប្តឿជ្ជា
ការ ។ ការដាស់ ប្តឿរគឺការ ។ ដ្ឋានណាមានបានកើតមាន
ដ្ឋានណាដ្ឋានមានបច្ច័យនៃ ១ ។ ការណា ចិត្ត ស្ទះ
ដាស់ អារម្មណ៍ ចិត្ត ញ្ញាណ ។ ការការ ៤ ប្រភេទ គេ
ដឹ យ៉ាងដូចខ្លួ ÷ ១- ជិតស្ទាការ ។ ការដាស់ដ្ឋាន;
២- ទីញ្ញាណការ ។ ការដាស់ការអារម្មណ៍ ១ ដ្ឋាន;
៣- ចសោសញ្ញេតិការ ។ ការដាស់ អព្យាកតធម៌;
៤- ការប្តឿជ្ជាការ ។ ការដាស់ ប្តឿការ ។ ដ្ឋានណា ការមិ
ចរិតការ ។ ដ្ឋានចរិតការ ១ ។ ដ្ឋានមានបានកើតមាន
ការ ។ ដ្ឋានមានបានកើតមានរបស់ចិត្ត ។ ការណា
ការ ។ ដ្ឋានមានបានកើតមានរបស់ចិត្ត ។

ដែលជាមានកើតនិងក្នុងប្រមូលណា ។ ដោយនូវ លោ
ជាបច្ច័យជាមួយនឹងកើត ដែលហៅជាបន្ត ។ ។
ក្នុងមើលពាក្យ ដែលហៅ ។

ឥន្ទ្រិយមានជាមួយ ជាមួយនឹងឥន្ទ្រិយ លំនាចមានក្នុងការ
បំណងប្រាថ្នា តាមតាមតួភាពរបស់បុគ្គល ។
ឥន្ទ្រិយមានជាមួយ ជាប្រសេចសមាធិ ដែលមាន
ជាមួយនឹង ក្នុងវិញ្ញាណ ចិត្ត ។ ដែលជាមួយ ជាប្រជុំ
សេចក្តីថា ។ បើបុគ្គលមាន ក្នុងសោតមួយ ក្នុងបំ
ណងប្រាថ្នា ត្រូវជាមួយ ក្នុងជាមួយ ១ ជាដើម ។ បុគ្គល
នោះ រាមួយ មានក្នុងសមាធិ ចិត្ត ។ ដែលជា ក្នុងជ្ជ
ឈាន ; បន្ទាប់មក ។ បើបុគ្គលមានវិញ្ញាណ ។ ។
ភាពដែល ។ បុគ្គលនោះ រាមួយ មានវិញ្ញាណមានចិត្ត
ដែលជា ក្នុង ។ ។ ។ ; បន្ទាប់មកទៀត ។ បើ
បុគ្គលមានចិត្ត ។ ។ ។

ខ្ញុំបាទ ជ្ជ ជ ជ ១ ១ ១

អ្នកតាមិ ឬក្ដីរ៉ាវដ្ឋាន លះសំណាងនេះ ជ្រកាម
ក្រោម។ អញ្ញាតាវ ត្រូវ ឯ ត្រូវ ១ ១ ១
អ្នកបានត្ដ ១ ដ្ឋាន លះសំណាងនេះ ១ ១ ១ ១
ក្រោមចាស់ ។

ទុត្ដ ១ ១ ១ ១

ដោយសារតែការចិត្ត។ ការលើកមិនឃើញជាន
ការនិងទេ ក្នុងសេចក្តីថា អ្នកស្រាលចិត្ត ក្នុងនៅ
ក្នុងការចៅហ៍ យ។ អ្នកស្រាលចិត្តនោះ គឺ រមណៈ
ជ្ជិត្ត ត្រង់ ២ បេក្ខ ស្ថិតនៅ ២ ដ្ឋ ដ្ឋ: សម្ព្យាត្ត។
ការលើកយ៉ាងនេះ ឆ្ងាស់ សមាធាន ពីរ ជ្ជាតិ
ដ ពាក្យ ២ ដ្ឋ: ១ ១ ១

ជាមួយ ៤ គឺ ភាពប្រាកដ ទីភ្ជាប់ជាមាន សីលព្យាត្ត
ជាមាន នឹងមត្តញ្ញុតាជាមាន ការលះបង់ប្តូរលក់
ជាមានការនាំយកមៅយ ១ មានមានបណ្តើត ភ្ជាប់
យ៉ាងជ្រើនមកនៅ ១ ជាស់ប្តូរលោះ ២ ជាតិ
ប្រកប់ប្តូរលោះ ២ មានជ្រើនតាត ឥណ្ណា នឹង
ជាបច្ចុប្ប ១ ជ្រើត ១ ក្នុងវ៉ាយ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១
សីលព្យាត្ត ជាមាន ១ ១ ១ ១ ១ ១

ជ្រៃលា ២), នឹងខ្ញុំបានក្លាយជាមជ្ឈដ្ឋានចិត្ត ២៣ ។
ស្រម

អវិសានកថា

ពាក្យកាំរមរមជ្ឈាលមាលានេះដែលបានចុះក្នុងវាលដ៏ម
ហើយមានដែលពោលថា ដូច "ពាក្យតន្ទីនៃ" ដោះ ដ៏មានមាន
ប្រមាណតិចណាស់ ក៏ប្រាកដជាខ្ចីគ្រាន់ អាចជួយលស់
ដល់ចក្ខុនៃជនមានស្ម្ភីតស្ម្ភង់ដោតក្ដៀយ ... ដ៏ត្រាន់ជាតិ
ដូចជាតួចមួយសំរាប់ជ្រាបជ្រាមណ្ដោះ ... ដូចជ្រកនូវ ជនមិ
ចដ៏ល ... ...